

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 540 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΓΕΝΑΡΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

■ 500 εκατ. στους αγρότες, 28 δισ. στους τραπεζίτες

Με φίχουλα προσπαθούν να κοροϊδέψουν τους αγρότες

Αιχμάλωτος στα χέρια της Αντίστασης

Νύχτα θάβουν τους νεκρούς Σιωνιστές

Ισραηλινό αντιαερομετατικό, λάφυρο της Αντίστασης

Ισραηλινά όπλα που πήρε η Ισλαμική Τζιχάντ

Νύχτα μεταφέρουν τους τραυματίες σιωνιστές

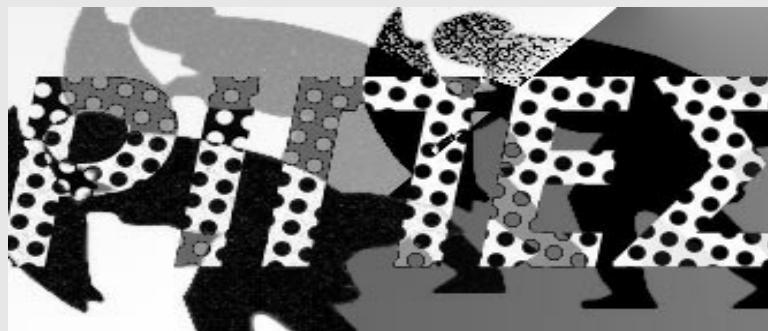

**Η νίκη
έστεψε
τα όπλα
της
Αντίστασης
στη Γάζα**

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

24/1/1960: Εξέγερση Αλγερίας κατά της γαλλικής διακυβέρνησης 24/1/1983: Αρχή δίκης 32 μελών των Ερυθρών Ταξιαρχών 24/1/1924: Η Αγία Πετρούπολη μετονομάζεται σε Λενίνγκραντ 24/1/1994: Εκτέλεση διοικητή Εθνικής Τράπεζας Μιχάλη Βρανάπουλου (17N) 24/1/1977: Επιστολή βόμβα της Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης Πανελλήνων (ΕΣΟΠ) στην εφημερίδα «Αυγή» 24/1/2007: Θάνατος Ισμαήλ Τζεμ 25/1/1971: Πραξικόπημα Ιντι Αμίν Νταντά (Ουγκάντα) 25/1/1985: Θάνατος Ηλία Ηλιού 25/1/1980: Πρώτος πρόεδρος του Ιράν ο Αμπολχασάν Μπανί Σαντρ (70%) 25/1/1945: Συλλαλητήριο 100.000 Θεοσαλονικέων κατά αγγλικής επέμβασης στην Αθήνα 25/1/1990: Η Μπεναζίρ Μπουτού πρώτη αρχηγός κυβέρνησης παγκόσμια που γεννάει στη διάρκεια της θητείας της 25/1/1981: Η χήρα του Μάρι του Τουγκ καταδικάζεται σε θάνατο 25/1/2008: Επίθεση στο αστυνομικό τμήμα Πεύκης καίει δύο τεριτολικά, δύο συμβατικά αυτοκίνητα και μία μοτοσικλέτα, ενώ σπάζεται και η τζαμαρία του τμήματος 26/1: Αυστραλία: Εθνική γιορτή, Ινδία: Ημέρα δημοκρατίας 26/1/1929: Ο Λέων Τρόπτου εξορίζεται στην Πρίγκιπο 26/1/1975: Νεοναζί της οργάνωσης «Νέα Τάξη» επιδράμουν στο Πολυτεχνείο και μαχαιρώνουν τον φοιτητή Β. Γεωργιάδη 26/1/1981: Εμπροστικές βόμβες στα γραφεία ΔΕΗ Αγίων Αναργύρων και Ζωγράφου («Οκτώβρης '80») 27/1: Ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, Βιετνάμ: Ημέρα ειρήνης (1973) 27/1/1974: Θάνατος Γεώργιου Γρίβα 28/1: Ημέρα εργένη, Ρουάντα: Ημέρα δημοκρατίας 28/1/1972: Βόμβες της ΑΑΑ σε ΥΠΕΞ και πλατεία Κόλωνακίου 28/1/1853 Γέννηση José Martí 29/1: Ημέρα κατά λέπτρας 29/1/1976: Βόμβες σε έκθεση-κατάστημα της βιομηχανίας ΠΙΤΣΟΣ 29/1/1979: Διώκεται ο διοικητής της Σχολής Χωροφυλακής (αντισυνταγματάρχης Βουδικλάρης) για πώληση δηλών σε ακροδεξιούς -μέλη της Οργάνωσης Εθνικής Αποκαταστάσεως (ΟΕΑ)-θα καταδικαστεί από το πενταμελές Εφετείο σε δύο χρόνια φυλάκιση, απλώς για οπλοκατοχή 29/1/1970: Δίκη οργάνωσης «Λαϊκή Πόλη» (Θεοσαλονική), καταδίκες εννιά από μεριν 29/1/1973: Δίκη ηγεσίας ΚΚΕ Εσ. στο πενταμελές εφετείο Αθήνας, καταδίκη Μπάμπη Δρακόπουλου, Μ. Παρτσαλίδη και άλλων έξι 30/1: Ινδία: Ημέρα μαρτύρων 30/1/1948: Δολοφονία Μαρχάτμα Γκάντι από φανατικούς ινδουιστές 30/1/1972: «Sunday Sunday» - 15.000 καθολικοί Ιρλανδοί στους δρόμους ζητώντας ιστομία - 14 νεκροί από βρετανούς στρατιώτες 30/1/1939: Ο Χίτλερ ζητά εξολόθρευση όλων των εβραίων της Ευρώπης 30/1/1980: Βόμβα στο νέο δικαστικό μέγαρο (Θεοσαλονίκη) 30/1/1956: Βομβιστική επίθεση στο σπίτι του M.L. King 30/1/1979: Πέντε βόμβες καταστρέφουν ισάριθμα λεωφορεία σε αμαξοστάσιο στις τρεις γέφυρες (ΕΛΑ).

● Σύριασαν εκατόμβες δυμάτων, στη συντριπτική πλειοψηφία τους αμάχων, σύριασαν ερείπια, αλλά δε νίκησαν ●●● Οι Σιωνιστές έφυγαν νικημένοι από τη Γάζα, όπως είχαν φύγει και από το Λίβανο ●●● Η Παλαιστινιακή Αντίσταση κατήγαγε την πιο περίφανη νίκη στην ιστορία αυτού του ηρωικού λαού ●●● Η πολιτισμένη ανδρωπότητα, όμως, πόσο πολιτισμένη είναι, όταν ανέχεται την ύπαρξη αυτού του ναζιστικού κράτους, του κράτους-γκάνγκστερ; ●●● Οι μαζικές δολοφονίες αμάχων έγιναν προτελευταία είδηση στα τηλεοπτικά δελτία ●●● Πίσω όχι μόνο από την απαγωγή του εφοπλιστή Παναγόπουλου, αλλά και από τον οίκο από τον οποίο διαλέξει την τουαλέτα της η Μισέλ Ομπάμα ●●● Οχι, δεν αναφερόμαστε μόνο, ούτε κυρίως, στις κυβερνήσεις ●●● Αναφερόμαστε και στους λαούς, που με την ισχνή παρουσία τους στο προσκήνιο των τελευταίοι μήνα έδειχαν ότι πάσχουν από μιθροδατισμό ●●● Είναι επιτακτικό να ξεκινήσει μια συστηματική προσπάθεια απομόνωσης της σιωνιστικής οντότητας και των πα-

ρακλαδιών της σ' όλο τον κόσμο ●●● Ενας μακρόχρονος αγώνας που δια φέρει και πάλι στο προσκήνιο την αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό ●●● Τι έγινε, τέλειωσαν οι αντιρομοκρατικάριοι την εμβριδή μελέτη της προκήρυξης του Επαναστατικού Αγώνα; ●●● Εχουμε καιρό να γελάσουμε και περιμένουμε με αγωνία να διαβάσουμε το πόρισμά τους ●●● Τι λέτε, ρε παιδιά, ότι αυτά τα πορίσματα δεν δημοσιεύονται; ●●● Τόσα παπαγαλάκια έχουν οι εφημερίδες, που περιμένουν με αγωνία τις βαθυστόχαστες «διαρροές» ●●● Άλλο ένα «καμάρι του έδουνος» πιά-

στηκε ντοπέ ●●● Οχι, τα μετάλλια του 2004 δεν δια τα γυρίσουν πίσω ●●● Ούτε τα βίντεο με τους «εδνικούς πανηγυρισμούς» δια καταστραφούν ●●● Ακόμα τα μοιράζουν ως δώρο οι εφημερίδες ●●● προφανώς, εκτιμούν ότι ως λαός είμαστε αμνήμονες ή ότι έχουμε τόσο μεγάλη ανάγκη για λίγη περηφάνεια, ας είναι και πέτσινη ●●● Και τώρα που ορκίστηκε ο Μπάμιας, αρχίστε να μετράτε μέρες μέχρι την πρώτη μεγάλη απογοήτευση ●●● Μετά δ' αρχίσουμε να μετράμε απογοητευμένους ●●● Και δια είναι εκατομμύρια οι άπιμοι ●●● Από τους

απολούς ανδρώπους, βέβαια, λογαριασμό δεν δια ζητήσουμε ●●● Τους επώνυμους, όμως, πρέπει να τους στιγματίσουμε ως απατεώνες ●●● Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με Καραμανλή πρωθυπουργό; ●●● Σιγά το λογοπαίγνιο ●●● Τα ίδια έγραφαν και το 2003 (κυβέρνηση ΝΔ με πρωθυπουργό Σημίτη), αλλά ένα χρόνο μετά πρέκειψε κυβέρνηση ΝΔ με πρωθυπουργό Καραμανλή ●●● Οταν ένα κόμμα δεν τραβάει, κανένας αρχηγός δε μπορεί να το σώσει ●●● Και σιγά τη μεγάλη πρωσιπούτη το δάμαλο ●●● Φυσικά και δεν βρήκε δύο λέξεις συμπλήρωμας για τα χιλιάδες δύματα της Γάζας ο Ομπάμα ●●● Για Ισραηλινούς ●●● Αρχοντες οι απαγωγείς του Παναγόπουλου ●●● Επέστρεψαν και το πιστόλι του φρουρού του ●●● Οπλα ξένα δεν αρπάζουν ●●● Στο Ηράκλειο οι αγρότες δεν άκουσαν τους αγροτοπατέρες και μπούκαραν στο αεροδρόμιο ●●● Κίνηση προς μίμηση ●●● Οχι μόνο από αγρότες ●●● Ο λόγος πλέον στους εργάτες ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ «Φιλώ τα χέρια που άγγιξαν το χώμα της Γάζας. Φιλώ τα μάτια που κόπιταν τα μάτια των παιδιών της Γάζας». Οταν ακούς αυτά τα λόγια από το στόμα ενός εκπατρισμένου Παλαιστίνιου της Γάζας, όταν ακούς να μιλούν με τέτοια τιμή γι' ανθρώπους που κάποια στιγμή έσπασαν από τη θύλασσα τον αποκλεισμό της Γάζας, συνειδητοποιείς το μεγαλείο που κρύβει αυτός ο λαός. Συνειδητοποιείς ότι το μεγαλύτερο χάρισμά του είναι η αξιοπρέπεια και η γενναιοδωρία. Και υποκλίνεσαι μπροστά στις νέες εκατόμβες των Μαρτύρων του, που με το αίμα τους πότισαν το δέντρο της λευτερίας.

◆ Ο επιμένων πρακτορολογικά και προβοκατόρικα: «Σε άλλα ρεπορτάρια συγκεκριμένης εφημερίδας μεγάλης κυκλοφορίας - λίγες μέρες μετά τη δολοφονία του 15χρονου - πάρουσιάστηκαν πληροφορίες για μηνύματα που στάθηκαν με μαζικό τρόπο σε κινητά τηλέφωνα πριν ακόμα ξεκινήσουν τα επεισόδια και πως λοιπός προσετοποιείται οι γενναιόδωροι πολίτες της Γάζας». Κατά τα άλλα, ο Αβραμόπουλος έχει ολοκληρώσει με επιτυχία τον κύκλο του στο υπουργείο Υγείας.

◆ Ενας φιλοαθλος του Ηρακλή, πρώην ερασιτέχνης ποδοσφαιριστής, έπεισε νεκρός μέσα στο γήπεδο. Το ασθενοφόρο που ήταν εκεί δεν διέθετε απινδωτή και οι τραυματισμοί δε μπορούν να κάνουν τίποτα! Οταν έφτασε άλλο ασθενοφόρο με απινδωτή ήταν αργά, ο άνθρωπος είχε πεθάνει. Το ιατρείο του γηπέδου διαθέτει απινδωτή, όχι όμως και γιατρό ήξειδικευμένο νοσηλευτή για να τον χειριστεί! Μια... λεπτομέρεια

που κανείς δεν σχολίασε. Στην «πτολιπούμενη» Ελλάδα του 2008 η πλειοψηφία των ασθενοφόρων δεν διαθέτει απινδωτή, μηχάνημα άκρως απαραίτητο σε περιπτώσεις ισχαιμικών επεισοδίων. Ούτε καν αυτά που διατίθενται σε χώρους μεγάλης συγκέντρωσης ανθρώπων, όπως τα γήπεδα. Κατά τα άλλα, ο Αβραμόπουλος έχει ολοκληρώσει με επιτυχία τον κύκλο του στο υπουργείο Υγείας.

◆ Θυμόσαστε τους ύμνους προς τον Γόρδοντον Μπράουν, τον «αρχιτέκτονα της σωτηρίας» του χρηματοπιστωτικού συστήματος? Πόσας χρόνος πέρασε από τότε που ο βρετανός πρωθυπουργός απολέψανε την παγκόσμια αναγνωριση των αστών; Ούτε δύο μήνες. Ο ιδιος Μπράουν, λοιπόν,

φωνάζει τώρα ότι πρέπει να ληφθούν νέα μέτρα, γιατί η κρίση πάτει τις καπιταλιστικές οικονομίες κατά διαδόλου. Φωνάζεστε έναν αρχιτέκτονα να ξεκινά να σας χτίσει το σπίτι και αφού έχουν πέσει τα μπετά να σας λέει ότι κάποιο λάθος έγινε και πρέπει να τα ξαναφίξετε;

◆ Γριν από 70 χρόνια περίπου, κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ένα απότροπο έγκλημα διαπράχθηκε στην πόλη του Λευκιγκραντ. Για

Ούρι Αβνέρι (δημοσιογράφος, Ισραήλ)

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ούτε το ερώτημα μπροστά μας αφορά το εάν η αγορά είναι μια δύναμη για το καλό ή το κακό. Καμία δύναμη δεν μπορεί όπως αυτή να παράγει πλούτο και να διευρύνει την

Απλά μαθήματα δημοσιονομικής πολιτικής

Οι χώρες που είχαν υψηλή ανάπτυξη στο παρελθόν και δεν εξυγίαναν τα οικονομικά τους, θα το πληρώσουν, δήλωσε την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες ο «πολύ» Χακίν Αλμούνια, φωτογραφίζοντας την Ελλάδα. Οι μπγκτές κατά του Καραμανλή και του Αλογοσκούφη είναι το τελευταίο που μας ενδιαφέρει. Ασχολείται μ' αυτές η γησεία του ΠΑΣΟΚ, που θέλει να γίνει χολίφης στη θέση του χολίφη, για να μας πει την επομένη των εκλογών ότι παρέλαβε «καμμένη γη» και δεν μπορεί να εφαρμόσει τις προεκλογικές της εξαγγελίες (αυτό το έργο παίζεται διαχρονικά από κάθε κόμμα που αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση).

Τι ενοεί ο επί των Οικονομικών επίτροπος της ΕΕ; Οτι την περίοδο της σχετικά υψηλής ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, οι κυβερνήσεις δεν φρόντισαν να μειώσουν το δημοσιονομικό έλλειμμα και το δημόσιο χρέος, αλλά το κράτησαν στα όρια του Συμφώνου Σταθερότητας, με αποτέλεσμα στη φάση της κρίσης να βρίσκονται αντιμέτωπες με το φάσμα του πλήρους εκτροχιασμού. Γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι αυτή είναι μια συγνή τεχνοκρατική προσέγγιση, η οποία κοιτάζει μόνο τους αριθμούς. Ο σοσιαλδημοκράτης Αλμούνια είναι γνωστός οπαδός του νεοφιλελευθερισμού. Δεν διστάζει να εισηγηθεί οικόμη και την εν τοις πρόγματι κατάργηση της Κοινωνικής Ασφάλισης, προκειμένου το κράτος να απαλλαγεί από κάποιες δαπάνες.

Από την άλλη, μένοντας στο αυστηρά τεχνοκρατικό επίπεδο, ουδείς μπορεί να ισχυριστεί ότι ο Αλμούνια λέει ψέματα. Η «ισχυρή οικονομία», για την οποία επιαίρονταν οι Καραμανλής-Αλογοσκούφης, επιμένοντας μέχρι και πριν μερικούς μήνες ότι ουδείς λόγος ανησυχίας υπάρχει, επειδή είναι δυνατή η αναπτυξιακή ροπή του ελληνικού καπιταλισμού, αποδείχτηκε ένα πλάσμα της φαντασίας τους. Ο ελληνικός καπιταλισμός μπαίνει καλπάζοντας στην κρίση, κυριολεκτικά βυθίζεται σ' ένα φουρτουνασμένο πελαγός, χωρίς τα κρατικά ταμεία να διαθέτουν αποθέματα. Πολύ εύκολα η αντιπολίτευση μπορεί να κατηγορήσει την κυβέρνηση ότι απέτυχε. Αυτός είναι, άλλωστε, ο λόγος για τον οποίο ο Καραμανλής κατασκεύασε έναν αικόμη αποδιοπομπαίο τράγο, διώχνοντας τον Αλογοσκούφη από την κυβέρνηση (κλασική μέθοδος αποφυγής της δικής του πολιτικής ευθύνης).

Το κρίσιμο ερώτημα είναι για ποιους λόγους έχουμε αυτή την εξελίξη. Για ποιους λόγους δεν εξυγάνθηκαν τα δημόσια οικονομικά στη φάση της σχετικής καπιταλιστικής ανάπτυξης; Πριν απαντήσουμε σ' αυτό το ερώτημα, πρέπει να ομηρώσουμε ότι η φάση της σχετικής ανάπτυξης άρχισε επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, αφού προηγήθηκε μια περίοδος στιλήρης λιτότητας, προκειμένου να επιτευχθεί ένταξη στην ΟΝΕ. Μήπως η ΝΔ κατήργησε τις βασικές παραμέτρους αυτής της λιτότητας, ανακουφίζοντας τα λαϊκά στρώματα; Μήπως έδωσε μεγάλες αυξήσεις στους δημόσιους υπάλληλους, στους συνταξιούχους, στους ανέργους; Μήπως αύξησε τα κονδύλια για την Υγεία, την Παιδεία, την Κοινωνική Ασφάλιση, την κοινωνική πολιτική γενικότερα; Μήπως μείωσε τους έμμεσους φόρους που βαραίνουν τα λαϊκά στρώματα;

Η απάντηση σ' όλα αυτά τα ερωτήματα είναι αρνητική. Ούτε τα μεροκάματα αυξήθηκαν, ούτε οι δαπάνες για Παιδεία-Υγεία-Ασφάλιση. Η κυβέρνηση Καραμανλή φρόντισε μάλιστα να σπρώξει την οικονομία σε διετή κοινοτική επιτήρηση, για να έχει ένα άλλοι για την πολιτική στιλήρης λιτότητας που εφάρμοζε. Την ίδια περίοδο απογεώσε τους έμμεσους φόρους (αύξηση κατά 1% του ΦΠΑ και συνεχείς αυξήσεις σε όλους τους ειδικούς φόρους), ενώ προχώρησε σε μια σαρωτική αντιασφαλιστική ανατροπή.

Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται από υψηλότατη κερδοφορία των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Θα περίμενε κανείς, λοιπόν, βλέποντας τα πράγματα τεχνοκρατικά ουδέτερα, η κυβέρνηση να αντλήσει κρατικά έσοδα από τα υπερκέρδη των επιχειρήσεων. Οχι μόνο δεν το έπραξε, αλλά αντίθετα προχώρησε σε μια προκλητική μείωση των φόρων τους. Στο 5% που είχε μειώσει το ΠΑΣΟΚ τη φορολογία των κερδών, προσέθετες ένα αικόμη 10%, με αποτέλεσμα η φορολογία των κερδών από το 40% να πέσει μέσα σε ελάχιστα χρόνια στο 25%. Δηλαδή, η κυβέρνηση έκανε το αντίθετο από αυτό που θα τη συμβούλευε ένας ουδέτερος τεχνοκράτης, ένας καλός λογιστής. Αντί να εκμεταλλευτεί την ανάπτυξη και την κερδοφορία των επιχειρήσεων για να αντλήσει πόρους και να θωρακίσει τα δημόσια οικονομικά, μείωσε τη συνεισφορά των καπιταλιστών στα δημόσια έσοδα, με αποτέλεσμα η ελλειμματικότητα να διατηρηθεί και πλέον το μελλον να φαντάζει ζοφερότατο. Η μεταφορά κρατικών πόρων στις επιχειρήσεις έχει και άλλες παραμέτρους (τα σκάνδαλα μας υμίζουν από καιρού εις καιρόν μερικές απ' αυτές), όμως εμείς μείναμε μόνο στη φανερή δημοσιονομική πτυχή, αυτή που έχει να κάνει με τα κρατικά έσοδα.

Η πολιτική, βέβαια, είναι ταξική. Ποτέ δεν είναι τεχνοκρατική. Εκείνο που έκανε η κυβέρνηση Καραμανλή, ακολουθώντας τον ίδιο δρόμο με την προκάτοχό της κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ήταν να βοηθήσει τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις να συσσωρεύσουν περισσότερα κέρδη. Η περίοδος της σχετικής ανάπτυξης ήταν η ευκαιρία τους και δεν την άφησαν ανεκμετάλλευτη. Η εκμετάλλευση των εργατών έγινε υπερεκμετάλλευση, ο φτωχο-αγροτικός πληθυσμός έκειληρίστηκε, οι κοινωνικές δαπάνες έφτασαν στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο, οι καπιταλιστές πλήρωσαν λιγότερους φόρους και ταυτόχρονα τα δημόσια οικονομικά εξακολούθησαν να κινούνται στη σφράγιδα της ελλειμματικότητας.

Τι θα γίνει τώρα που μπήκαμε στην περίοδο των «ισχνών αγελάδων»; Το δημοσιονομικό έλλειμμα θα εκτροχιαστεί. Για την κάλυψή του θα απαιτηθεί πρόσθετος δανεισμός, που πλέον γίνεται με επιταχθέστερους όρους και που η εξυπηρέτηση του θα ανατροφοδοτήσει το έλλειμμα. Ο εκτροχιασμός του ελλείμματος θα οδηγήσει σε νέα πτίεση πάνω στις κοινωνικές δαπάνες. Και βέβαια, η κυβέρνηση δεν πρόκειται να καταφύγει σε -καθυστερημένη έστω- αύξηση της φορολογίας των επιχειρήσεων. Στους λεγόμενους μικρομεσαίους έπεισε ήδη το πρώτο χαράτσι. Τη δικαιολογία την ξέρουμε: πρέπει να ενισχυθούν οι επιχειρήσεις για ν' αντιμετωπίσουν την κρίση και να μην έχουμε αύξηση της ανεργίας!

Εφιαλτικές οι προοπτικές

της κρίσης

Ενας ανυποψίαστος έντιμος άνθρωπος, οικούγοντας τον Παπαθανασίου να ανακοινώνει με το πιο φυσικό ύφος του κόδιμου, ότι σύμφωνα με την τελευταία πρόβλεψη των υπηρεσιών της Κομισιόν η ανάπτυξη στην Ελλάδα το 2009 θα είναι 0,2%, θα έμενε άγαλμα. Μα καλά, ούτε μίνας δεν πέρασε από τότε που η ίδια κυβέρνηση ψήφισε τον κρατικό προϋπολογισμό του 2009, στηρίζοντας όλα τα μεγέθη του στην εκτίμηση για ανάπτυξη 2,7%, είναι δυνατόν τώρα να μιλούν για 0,2% (προσοστό 13 φορές μικρότερο) σαν να μην τρέχει τίποτα;

Ενας ανυποψίαστος έντιμος άνθρωπος, οικούγοντας τον Παπαθανασίου να ανεβάσει έκτακτη ενδιάμεση έκθεση προβλέψεων, κατεβάζοντας τον προβλεπόμενο ρυθμό ανάπτυξης στο -1,9%. Μιλούν πλέον ευθέως για ύφεση (η λέξη κρίση είναι απαγορευμένη). Μέχρι τις εαρινές προβλέψεις του Απριλίου θα έχουν το περιθώριο να κατεβάσουν κι άλλο το αρνητικό ποσοστό.

Η συζήτηση πάνω στα ποσοστά, όμως, από ένα σημείο και μετά λειτουργεί αποπροσανατολιστικά. Σημασία έχει να προσαντολιστούμε στο κομβικό σημείο της κρίσης, που δεν είναι το ίδιο για καπιταλιστές και εργαζόμενους. Οι καπιταλιστές έχουν ν' αντιμετωπίσουν την πτώση των κερδών τους και τον ανταγωνισμό, που θα τους οδηγήσει σε καταστροφή κεφαλαίου, προκειμένου το σύστημα να βρει μια νέα ισορροπία. Οι εργαζόμενοι έχουν ν' αντιμετωπίσουν την ανεργία -πρωτίστως-, την προγματική μείωση των μισθών και το πετσόκομμα των κοινωνικών δαπονών που συνιστούν γι' αυτούς έναν «κοινωνικό μισθό». Σύμφωνα με την Κομισιόν, 3,5 εκατομμύρια θέσεις εργασίας θα χαθούν στην ΕΕ το 2009. Ετσι που έχουν χάσει την ανεργία -πρωτίστως-, την προγματική μείωση των μισθών και το πετσόκομμα των κοινωνικών δαπονών που συνιστούν γι' αυτούς έναν «κοινωνικό μισθό». Σύμφωνα με την Κομισιόν, 3,5 εκατομμύρια θέσεις εργασίας θα χαθούν στην ΕΕ το 2009. Ο αριθμός σήμερα θα είναι μεγαλύτερος, αφού οι προβλέψεις αναθεωρούνται συνεχώς προς το χειρότερο.

Περιπτέυει να πούμε πως τα πράγματα δεν θα είναι καθόλου καλύτερα για την Ελλάδα. Το πιθανότερο είναι πως το 2009 θα κλείσει με αρνητικό πρόσημο στην ανάπτυξη, όπως ήδη έχουν προβλέψει διεθνείς οικοι (για -0,8% έχει κάνει λόγο προ διμήνου η Deutsche Bank). Μιλάμε δηλαδή για τουλάχιστον 200.000 χομένες θέσεις εργασίας. Τι σκοπεύει να κάνει η κυβέρνηση; Να μοιράσει φιλοδω-

ρήματα (τα χιλιάρικα της Φάνης) με σκοπό να ανεβάσει τα εκλογικά της ποσοστά. Ετοιμάζεται να μοιράσει ακόμα και τα λιγοστά κονδύλια του ΟΑΕΔ στους καπιταλιστές, μετατρέποντας όλα τα επιδόματα ανεργίας σ

Αντιμέτωποι με τους Σιωνιστές στη μέση της Μεσογείου

Χαράματα της Τετάρτης 14 Γενάρη απέτω από Αθήνα για Λάρνακα. Η αποστολή του Free Gaza Movement, από την οποία πριν από μόλις τρεις μέρες με λύπη μας αποκλείσμε κόσμο, επειδή δεν υπήρχαν θέσεις στον «Αρίωνα», τώρα έχει ανάγκη από ενίσχυση, αφού ορκετοί την εγκατελείψαν φρούριο μενοί τις απειλές των Σιωνιστών. Ο ταξιδιός που με μετέφερε από το αεροδρόμιο στο εμπορικό λιμάνι της πόλης μιλούσε συνεχώς για τα αισθήματα του κυπριακού λαού απέναντι στην ισραηλινή επίθεση που δεχόταν ο πολαιοστινιακός λαός. Ήταν πλήρως ενήμερος για την αποστολή του Free Gaza και του «Αρίωνα» να πάει στη Γάζα και επίσης για την προηγούμενη προσπάθεια και τη βλάβη που είχε πάθει το πλοίο και επέστρεψε. Ήταν η πρώτη συγκινητική επαφή με τον κυπριακό λαό, μιας και δεν είχα παπήσει το πόδι μου στην Κύπρο ποτέ. Στο λιμάνι οι λιμενικοί επίστησες είχαν όλοι την καλή διάθεση και έκαναν ότι μπορούσαν για να βοηθήσουν την αποστολή μας.

Εφτασα στο λιμάνι και μετά από λίγο άρχισαν να καταφτάνουν και τα υπόλοιπα μελη της αποστολής. Μέχρι να πιούμε ένα καφέ στο κυλικέ των λιμενεργατών, κατέφθασαν όλοι. Και εκείνοι που είχαν επιφορτιστεί να κάνουν τις τελευταίες προετοιμασίες για τον απόπλου. Να μαζέψουν τα υλικά, να φορτώσουν τις κουτες με τα φάρμακα και τα διάφορα άλλα υλικά που θα πάρναμε μαζί μας, να εποιημάσουν το πανό «The spirit of humanity» που θα κρεμάγαμε στα πλαϊνά του «Αρίωνα». Η Σακοράφα και ο Δρίτος δραστήριοι, τύπωσαν με το σπρέι τα γράμματα και ανάρτησαν το πανό στην αριστερή πλευρά του «Αρίωνα». Οι λιμενικοί έκαναν τους ελέγχους των διαβατηρίων, στη λίστα επιβιβατών καταγράφηκαν οι καινούργιοι, ήρθαν τα κυπριακά και διεθνή ΜΜΕ, πήραν τις τελευταίες συνεντεύξεις πριν την αναχώρηση και γύρω στις 12 σαλπάραψε με κατεύθυνση τη Γάζα.

Παρά το κακό προηγούμενο της γκαγκοτερικής επίθεσης των Σιωνιστών και του διεμβολισμού του «Dignity» της προ ημερών αποστολής, όλοι είχαν μια διάθεση αποφασιστικότητας. Στο ξεκίνημα ανεβήκαμε στο κατάστρωμα χαμογελαστοί και συζητάγματε για την αποστολή. Ο καιρός ήταν σχετικά καλός, με λιγο, χωρίς πολύ αέρα. Μόλις ανοιχτήκαμε λίγο, βλέπαμε ακόμα τη Λάρνακα, το μικρό πλοίο άρχισε τα σκαμπανεβάσματα. Τα μποφόρ ανεβαίναν, ανεβαίνε και η κινητικότητα του «Αρίωνα». Ετσι, κάμπτοσι από μας μαζευτήκαμε αμέσως στο κλειστό σαλονάκι και πέσαμε ξάπλα. Πρώτος εγώ, καθότι είχα προστεθεί την τελευταία στιγμή στην αποστολή, απρετοίμαστος τελείως για ένα τέτοιο ταξίδι, χωρίς να έχω προμηθευτεί το σχετικό φαρμακευτικό υλικό. Ετσι, από τις αρχές του ταξιδιού βρέθηκα αδρανοποιημένος στο κατάστρωμα προσπαθώντας να αποφύγω τα χειρότερα. Οσο προχωρούσαμε τόσο ο καιρός χειροτέρευε. Ανέβαιναν τα μποφόρ, ανέβαινε το κούνημα του καραβιού και όλοι ταλαιπωρούνταν.

Ομως, παρά τις όλο και δυσμενέστερες καιρικές συνθήκες για κάτι «θλασσοσύλκους» σαν τους περισσότερους από εμάς, το πλοίο συνέχιζε σταθερά την πορεία του προς το στόχο μας. Αξίζει μάλιστα έπαινος στους

ρεπόρτερ, εκτός βέβαια από τον Κανελλάκη που αποδείχτηκε πραγματικός θαλασσόλυκος (δεν καταλάβαινε τίποτα από τη θαλασσοταραχή). Οι υπόλοιποι, παρ' όλη την καταπόνηση που είχαν υποστεί, υποστηρίζουμενοι με δραματινές και ενέσεις Primperean, που τους έκανε ο Χάλεντ, ο πολαιοστινιος γιατρός που ζει στην Πρέβεζα, αντιμετώπιζαν την κατάσταση με υπομονή και δεν υπήρξε στηγμή που να χρειαζόταν να πεταχτούν πάνω για να απαθανατίσουν κάποιο περιστατικό και να μην βρέθηκαν στο πόδι με δλη την θαλασσοταραχή.

Γύρω στα μεσάνυχτα, η πλειοψηφία των επιβιβατών, αφάνταστα καταπονημένοι, ήμασταν οριζόντιωμένοι στο μικρό σαλόνι του «Αρίωνα» περιμένοντας να δούμε τι θα γίνει πταρακάτω. Εχόντας μάλιστα κατά νου το περιστατικό με το «Dignity», από εδώ και πέρα έπρεπε να περιμένουμε την αντίδραση των Σιωνιστών. Αντίδραση που ήρθε μετά από λίγο. Κατά τις δύο περίπου τη νύχτα, ο Γιώργης ο Κλωντζάς, ο καπετάνιος, ακλόνητος κάτω από οποιεδήποτε συνθήκης, ήρθε στο σαλόνι να μας ανακοινώσει ότι πλησίαζαν τα Ισραηλινά σκάφη και ότι κάνουν προσπάθεια να επικοινωνήσουν μαζί μας από τα VHF. Ο Πισσίας, ο Κανελλάκης, ο Γιαννόπουλος, όσοι μπορούσαν να σταθούν στα πόδια τους εκείνη τη στιγμή, κατευθύνθηκαν προς τη γέφυρα και ξεκίνησε ένας μαραθώνιος δυο-δυόμισης ωρών διαπραγματεύσεων με τους Ισραηλινούς στην προσπάθεια να προχωρήσουμε και να ολοκληρώσουμε την αποστολή μας πηγαίνοντας στη Γάζα.

Εκείνες τις ώρες το σκηνικό ήταν σκληρό. Οπως μας πληροφόρησε μετά ο Κλωντζάς, είχε περί τα 7 μποφόρ άνεμο ανατολικό, που μας χτυπούσε στο πλάι. Το καραβάκι μας χτυπότων και οι κλίσεις που έπαιρνε ήταν πολύ μεγάλες. Οσοι ήμασταν μέσα στο σαλόνι, ξαπλώμενοι, ανίκανοι να σηκώσουμε τα χέρια μας που λέιει ο λόγος, κυλούσαμε δύοι μαζί από τη μία μεριά και τα επόμενα δευτερόλεπτα κυλούσαμε σωρθόδον από την άλλη μεριά.

Οπως μας πληροφόρησαν τα παιδιά που ήταν στη γέφυρα, τα Ισραηλινά πολεμικά ήταν αρχικά πέντε, μετά αυξήθηκαν σε έξι και περιπλέοντα έβλεπαν με το ραντάρ περί τα δέκα συνολικά. Εφερναν γύρα στον «Αρίωνα» με αναμμένους κάτι τεράστιους προβολείς, πότε να τυφλώνουν τη γέφυρα και πότε να τους ρίχνουν μέσα στο σαλονάκι και να τυφλώνουν εμάς. Εμέις ετοιμαζόμασταν φορώντας σωστήσια και περιμένοντας το χει-

ρότερο. Τα κύματα πετάγονταν σε οποιοδήποτε άνοιγμα της πόρτας και έμπαιναν στο σαλόνι. Στην οροφή του σαλονιού, στο πρώτο κατάστρωμα, όσα αντικείμενα ήταν δεμένα είχαν λυθεί και κυλούσαν στο κατάστρωμα κάνοντας θόρυβο και εμείς καθόμασταν στο σαλόνι και περιμέναμε το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων.

Σ' αυτές τις συνθήκες, με τις απειλές των Ισραηλινών ότι θ' ανοίξουν πυρ αν συνεχίσουμε, αρχίσαμε να εκφράζουμε ο καθένας την γνώμη του για τι θα κάνουμε στη συνέχεια. Οι γινώμες ήταν διχασμένες. Άλλοι έλεγαν να προχωρήσουμε με οποιοδήποτε κόστος, άλλοι έλεγαν ότι δεν έχει νόημα, γιατί δε μπορούμε να προχωρήσουμε και σε τελευταία ανάλυση οι Ισραηλινοί δεν μπλοφάρουν και θα μας πυροβολήσουν. Αυτός ο διάλογος συνεχίζοταν μέχρι τις 4 και, όταν ήρθαν και αυτοί που ήταν στη γέφυρα. Ο Βαγγέλης ο Πισσίας, που ήταν ο συντονιστής της αποστολής και είχε συνομιλήσει με τους Ισραηλινούς, μας ενημέρωσε ότι η τελευταία προειδοποίηση τους ήταν «We start shooting» («Αρχίζουμε να πυροβολούμε»). Μας έξεφρασε τη δική του γνώμη. Συνηγορούσε και αυτός στην άποψη να επιστρέψουμε, γιατί δεν υπήρχε περίπτωση να μπορέσουμε να προχωρήσουμε και να ολοκληρώσουμε το ταξίδι προς τη Γάζα. Αφενός ήταν οι απειλές των Σιωνιστών –το βασικό και αφετέρου οι καιρικές συνθήκες ήταν πολύ άσχημες για να μπορέσουμε να κάνουμε την οποιαδήποτε προσπάθεια τελεσφόρα, για να μπορέσουμε ν' αντιδράσουμε απέναντι στους Ισραηλινούς, μεταφέροντας στη Γάζα. Αφενός ήταν οι απειλές των Σιωνιστών –το βασικό και αφετέρου οι καιρικές συνθήκες ήταν πολύ άσχημες για να μπορέσουμε να κάνουμε την οποιαδήποτε προσπάθεια τελεσφόρα, για να μπορέσουμε ν' αντιδράσουμε απέναντι στους Ισραηλινούς, μεταφέροντας στη Γάζα.

Σε αυτές τις συνθήκες της συνέχειας με οποιοδήποτε κόστος δεν πρόβαλε κάποια επιχειρηματολογία. Απλά έξεφρασε την άποψη αυτή με έναν ηθικολογικό τρόπο και ζήτησε από τους υπόλοιπους να επιχειρηματολογήσουν γιατί δεχτήκαμε να επιστρέψουμε. Η πλευρά που υποστήριζε να απομακρυνθούμε, για να μπορέσει το πλοίο μας να κάνει τους απαραίτητους ελιγμούς (ο «Αρίωνας» δεν έχει την ευκινησία των ταχύπλοων ισραηλινών πολεμικών).

Μετά από περίπου δεκαπέντε ώρες ταξίδι επιστρέψαμε στο λιμάνι της Λάρνακας, όπου μας παρέσει το πλοίο μας να κάνει τους απαραίτητους ελιγμούς (ο «Αρίωνας» δεν έχει την ευκινησία των ταχύπλοων ισραηλινών πολεμικών).

Μετά από περίπου δεκαπέντε ώρες ταξίδι επιστρέψαμε στο λιμάνι της Λάρνακας, όπου μας παρέσει το πλοίο μας να κάνει τους απαραίτητους ελιγμούς (ο «Αρίωνας» δεν έχει την ευκινησία των ταχύπλοων ισραηλινών πολεμικών). Η πλευρά που υποστήριζε να απομακρυνθούμε, για να μπορέσει το πλοίο μας να κάνει τους απαραίτητους ελιγμούς (ο «Αρίωνας» δεν έχει την ευκινησία των ταχύπλοων ισραηλινών πολεμικών).

Μετά από περίπου δεκαπέντε ώρες ταξίδι επιστρέψαμε στο λιμάνι της Λάρνακας, όπου μας παρέσει το πλοίο μας να κάνει τους απαραίτητους ελιγμούς (ο «Αρίωνας» δεν έχει την ευκινησία των ταχύπλοων ισραηλινών πολεμικών).

ας, συμπλήρωσα κι εγώ, ότι αυτοί που ελέγουν να συνεχίσουμε θα μπορούσαν να έχουν μία βάση αν μπορούσαν να αποδείξουν ότι οι Ισραηλινοί μπλόφαρον και ότι δεν θα έφταναν στο σημείο να αρχίσουν να πυροβολούν εναντίον μας ή να κάνουν κάτι άλλο που θα διέκοπτε ούτως ή άλλως την πορεία μας. Τα πράγματα έδειχναν ότι

Κι αυτοί χτενίζονταν

Οι αγρότες μέρες πριν είχαν εξαγγείλει, ότι από τη Δευτέρα 19 Γενάρη θα κατεύθυνταν στην Εθνική Οδό και θα έστηναν μπλόκα, όμως τόσο ο Καραμανλής, όσο και οι υπουργοί Γεωργίας και Ανάπτυξης Χατζηγάκης και Χατζδάκης... χτενίζονταν, ασχολούμενοι με την ένταξη του ΕΦΕΤ στο υπουργείο Γεωργίας. Και οι δυο υπουργοί και ο Καραμανλής πιάστηκαν στον ύπνο. Δεν περίμεναν το ξεσπασμα της αγροτιάς, που δεν μπορούσε ν' αντέξει άλλο τη δραστική συρρίκνωση του εισοδήματός της. Θεώρησαν ότι οι κινητοποίησεις που εξαγγέλθηκαν είναι μία από τα διαίσ και ότι οι γαλάζιοι αγροτοπατέρες θα καταφέρουν να μαζέψουν τους αγρότες πίσω στα χωριά τους πολύ σύντομα, με την εξαγγελία κάποιων μέτρων φύχουλων. Πίστεψαν ότι και με την εξαγγελία της ένταξης του ΕΦΕΤ στο υπουργείο Γεωργίας θα βοηθούνταν στο να εξαπατήσουν τους αγρότες. Γ' αυτό και ο Σ. Χατζηγάκης ισχυρίστηκε, ότι με

την ένταξη αυτή του ΕΦΕΤ θα εξασφαλιστεί η ποιότητα των γεωργικών προϊόντων και ότι αυτή η ποιότητα αποτελεί εισόδημα που οδηγεί σε αύξηση του αγροτικού εισοδήματος! Μπορεί ο Σ. Χατζηγάκης να ευχαρίστησε τον Κ. Χατζδάκη για τη «γενναιοφρούση του» να δεχτεί την ένταξη του ΕΦΕΤ στο υπουργείο Γεωργίας, όμως γνώριζε ότι αυτή η ένταξη ήταν επιλογή και απόφαση του Καραμανλή, που θέλει να χρησιμοποιήσει

αυτή την ένταξη για να μεταστρέψει το εκλογικό κλίμα υπέρ της ΝΔ. Σε ό,τι αφορά την ένταξη του ΕΦΕΤ στο υπουργείο Γεωργίας, την οποία θεωρούμε δεδομένη, θυμίζουμε ότι πάντοτε είχαμε την θέση ότι ο ΕΦΕΤ πρέπει να ενταχθεί στο υπουργείο Γεωργίας, γιατί το υπουργείο αυτό έχει το μεγαλύτερο αντικείμενο, γιατί διαθέτει το περισσότερο γεωτεχνικό προσωπικό και –το σπουδαιότερο– για-

τίθα μπορούμε καλύτερα να αποδείξουμε, ότι οι κυβερνήσεις δε θέλουν να διεξάγονται ουσιαστικοί ελεγχοί, γιατί η αποκόμιση ανώτατων κερδών είναι το πρώτο μέλημα της καπιταλιστικής παραγωγής. Θα αποδειχτεί ότι και με τον ΕΦΕΤ στο υπουργείο Γεωργίας οι ελεγχοί θα είναι υποτυπώδεις και αναποτελεσματικοί, γιατί η παραγωγή κατάλληλων προϊόντων είναι αντιπαραγωγική για το κεφάλαιο.

Παγιώθηκε το έλλειμμα

Το εμπορικό έλλειμμα των αγροτικών προϊόντων παγιώνεται για δεύτερη συνεχή χρονία σε επίπεδα πάνω από τα τρία δισ. ευρώ. Η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία έδωσε στη δημοσιότητα το εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων για το δεκάμηνο Γενάρη-Οκτώβρη του 2008. Ενώ η καπιταλιστική παραγωγή το 2008 μειώθηκε σε σχέση με το 2007, συνεχίστηκε η αύξηση των εισαγωγών γεωργικών προϊόντων κατά 388 εκατ. ευρώ, ενώ το εμπορικό έλλειμμα αυξήθηκε κατά 49 εκατ. ευρώ (από 2.504 εκατ. σε 2.553 εκατ. ευρώ). Κατά μέσο όρο το μηνιαίο έλλειμμα ανήλθε σε 255,3 εκατ. ευρώ. Ετσι, εάν προσθέσουμε και το έλλειμμα των μηνών Νοέμ-

βρη και Δεκέμβρη του 2008, το ετήσιο έλλειμμα θα ανέλθει σε 3.064 εκατ. ευρώ.

Παγιώθηκε λοιπόν το εμπορικό έλλειμμα των αγροτικών προϊόντων σε ποσά πάνω από τα 3 δισ. ευρώ. Φτάσαμε στο σημείο, μετά από τρία χρόνια εφαρμογής της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), να εισάγουμε αικατέργαστο καπνό για την παραγωγή τοπάρων! Μετά την εφαρμογή της νέας ΚΑΠ θα φτάσουμε στο σημείο να εισάγουμε και εκκοκκισμένο βαμβάκι για τις ανάγκες της ελληνικής κλωστούφαντουργίας. Θυμίζουμε ότι το 1980, λίγο πριν την ένταξη της Ελλάδας στη «μεγάλη αγορά της ΕΕ», η Ελλάδα είχε θετικό εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων!

Αλλαγή με ξεφτισμένες αξίες

«Θυμηθείτε ότι οι προηγούμενες γενιές αντιμετώπισαν τον φασισμό και τον κομμουνισμό όχι μόνο με πυραύλους και τανκς, αλλά με γερές συμμοιχίες και φρονήματα με διάφορεις. Είχαν καταλάβει ότι μόνο η ισχύς δεν είναι ικανή να μας προστατεύει αλλά ούτε και να μας παρέχει τη δικαιοδοσία να κάνουμε ό,τι μας αρέσει» (από την ομιλία κατά την τελετή ορκωμοσίας του 44ου προέδρου των ΗΠΑ, Μπαράκ Χουσεΐν Ομπάμα).

Α, όλα κι όλα. Χρειάζεται η «ισχύς» για να «μας προστατεύσει! Οπως χρειάστηκε και στο Βιετνάμ ενάντια στον κομμουνισμό, όπως χρειάζεται και στους «αμυνόμενους» Εβραίους ενάντια στους Παλαιστίνιους «τρομοκράτες» που ξέρουν μόνο να ρίχνουν ρουκέτες κατά των «ανυπέρασπτων» εποίκων στους εβραϊκούς εποικισμούς (όπως το Συντερό, που ο πολύς Ομπάμα επισκέφθηκε προεκλογικά για να προμηθευτεί το πολυπόθητο μπλουζάκι με το σήμα της καρδούλας και τη λεζάντα "I love Sderot")».

Χρειάζονται και «γερές συμμαχίες» και «φρονήματα με διάρκεια», όπως έκαναν οι «προηγούμενες γενιές». Τι να εννοεί άραγε ο ποιητής; Μήπως τον Πινοσέτ στη Χιλή (αυτή κι αν ήταν γερή συμμαχία, κι από φρόνημα άλλο τίποτα), μήπως τον Σουχάρτο στην Ινδονησία (αυτός ίσως έδειξε λίγο... υπερβάλλοντα ζήλο, γιατί 300.000 νεκροί παραπέφτουν βαριού για στομάχια τύπου Ομπάμα) ή μήπως τους «δικούς μας» απριλιανούς συνταγματάρχες; Οχι φυσικά. Τώρα η Αμερική δεν χρειάζεται δικτάτορες. Χρειάζεται δημοκράτες! Να, κάτι σαν το Μουμπάρακ στην Αίγυπτο, που σαπίζει στο ξύλο... δημοκρατικότατα κάθε διαδήλωση αλληλεγγύης στη Γάζα, ή σαν τον Αμπάς στη Δυτική Οχθη, που όταν άρχισαν να πέφτουν οι βόμβες στη Γάζα έσπευσε να καταγγελεί τη Χαμάς!. Άλλα και ο Καρζά στο Αφγανιστάν δεν είναι άσχημος (αν είχε και έδουσιά θα ήταν ακόμα καλύτερα). Ισως η καλύτερη επιλογή να είναι ο Ολμέρτ, η Λίβνι κι όλο τους το σόι, που έδωσαν ένα καλό παράδειγμα ότι η ισχύς δεν είναι ικανή να τους προστατεύει...

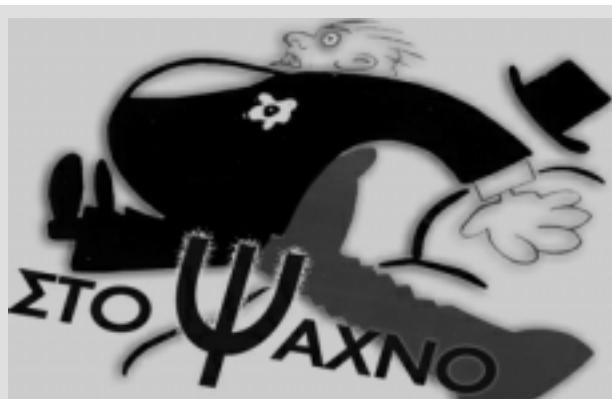
Κάθε εποχή έχει και τον πρόδρο της. Την εποχή που ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός έδειχνε τα δόντια του (και τα δοκίμαζε) στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Ιράν ή το Λιβανό δεν χρειάζονταν τέτοιες «ευαισθησίες». Τότε το πιθηκοειδές, ο άξεστος Τεξανός που όταν άνοιξε το στόμα του βρόμιγε πετερέλαιο και όταν χαμογελούσε θύμιζε φίδι, ήταν ό,τι πρέπει για πρόδρος. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Η Αμερική «έφερε πόρτα» όπου κι αν πήγε. Στο Αφγανιστάν οι Ταλιμπάν... γαμούν και δέρνουν (με το συμπτάθειο). Στο Ιράκ τα πετερέλαια παραμένουν ακόμα ανεκμετάλλευτα και η πολιτική διαδικασία στηρίζεται στη συμμοχία με έναν από τους πάλαι ποτέ «άξονες του κακού» (ή πρώην εχθρούς, κατά την ομπαμική φρασεολογία). Το Ιράν έχει χοντρές πλάτες (βλέπε Ρωσία) και δεν το αγγίζουμε. Στο Λιβανό ο τελευταίος πόλεμος του Ισραήλ... έστειλε τη Χεζμπολά στην κυβέρνηση. Στη Λατινική Αμερική ένας Τσάβες μας βγάζει τη γλώσσα.

Η αμερικανική εξωτερική πολιτική έχει αποτύχει παταγωδώς. Μα μήπως στο εσωτερικό με την ανεργία πάνω από 7% τα πράγματα είναι καλύτερα; Οι τσαμπουκάδες δεν περνάνε πλέον και το στήλ ενός Ομπάμα μα ταιριάζει γάντι στη νέα εποχή. Μόνο που εμείς επιμένουμε ότι ο 47χρονος αιφροαμερικανός θα βγει σύντομα... Μπους σε ίλουστρασίον χαρτί. Γιατί καλείται να διαχειριστεί ένα σύστημα πέρα για σάπιο, με «οξύες» και «ιδανικά» που συμπυκνώνονται σε μια και μόνο λέξη: «χρήμα».

Ο αμερικανικός καπιταλισμός στην παρούσα φάση ίσως να βρήκε το καλύτερο εκφραστή του. Ομας για τον αμερικανικό λαό και για τους υπόλοιπους αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Οι μαύροι και οι ιστανάρωνοι θα εξακολουθήσουν να έχουν τα μεγαλύτερα ποσοστά φτωχειας και ανεργίας στην Αμερική. Οι άνεργοι θα εξακολουθήσουν να αναζητούν δουλειές σε σύγχρονα σκλαβοπάζαρα. Οι λαοί της υφρίδιου θα εξακολουθήσουν να βλέπουν την «ισχυρή Αμερική» να δείχνει τα δόντια της και να βομβαρδίζει όπου χρειαστεί για να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της. Γιατί οι πρόεδροι δεν είναι παρά αναλώσιμα υλικά και απλοί διαχειριστές μιας έδουσιάς που συνίσταται στην οικονομική δύναμη των κυρίαρχων του πλούτου. Κι αυτούς τους κυρίαρχους του πλούτου, τους καπιταλιστές, ούτε που διανοείται να οικουμπήσει ο λαλίστατος Ομπάμα.

έκταση. Ιδού απόσπασμα απ' αυτή την απάντηση: «Πρέπει να τονιστεί εδώ ότι πρόκειται για ερμηνεία δύοων, αφού με τα υπάρχοντα στοιχεία δεν υπάρχει αμφιβολία για την πραγματική μορφή της έκτασης, η οποία περιγράφηκε αναλυτικά στο 2468/27.06.07 έγγραφο του Δασάρχη Αρναίας και η οποία αποτελείται από δασική βλάστηση αειφύλων πλαταυρύλων (πουρνάρι, ρείκι, ασπαλάθιος, αριά, αγριελιά). Η ανωτέρω βλάστηση κατατάσσει την έκταση στην κατηγορία των Δασικών Εκτάσεων.

Επ' αυτού ένα σύντομο σχόλιο. Ο Κ. Κιλτίδης συλλαμβάνεται για μια ακόμη φορά ως ανεπίδεκτος μαθήσεως. Από τη στιγμή που ο Δασάρχης Αρναίας στο 2468/27.06.07 έγγραφό του αναφέρει ότι η βλάστηση αυτή καλύπτει κατά 100% την έκταση, τότε η έκταση αυτή είναι «καραμπινάτο» δάσος. Τελεία και παύλα. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειές του να το παίξει ειδήμων της δασολογικ

Η ΝΙΚΗ ΕΣΤΕΨΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

Επί 22 μέρες η αεροπορία, το πυροβολικό και τα τεθωρακισμένα του υπερσύγχρονου στρατού των Σιωνιστών βομβάρδιζαν τον άμαχο πληθυσμό της Γάζας. Ξεπέρασαν τους 1.300 οι νεκροί (ανάμεσά τους 400 παιδιά και 100 γυναίκες) και τους 5.300 οι τραυματίες (1.900 παιδιά και 800 γυναίκες).

Βομβάρδισαν σχολεία, τζαμιά, αγορές, πολυκατοικίες. Χρησιμοποίησαν απαγορευμένα όπλα μαζικής καταστροφής, όπως οι βόμβες διασποράς και οι βόμβες φωσφόρου. Σώριασαν παντού ερείπια.

Ομως, η πρωική Γάζα δεν παραδόθηκε. Τα παιδιά της ζώστηκαν τα όπλα και πολέμησαν τον ναζί εισβολέα. Υπό ενιαία διοίκηση όλες οι οργανώσεις της Αντίστασης (Χαμάς, Ισλαμική Τζιχάντ, Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα) έδωσαν όρκο να πέσουν μέχρις ενός υπερασπίζοντας τον τόπο τους.

Τόσες μέρες από τα κυρίαρχα ΜΜΕ πιληροφορούμαστε μόνο για τα μαζικά εγκλήματα πολέμου που διέπραξαν οι Σιωνιστές. Δεν μαθαίνουμε τίποτα όμως για την πρωική αντίσταση των μαχητών της Γάζας, που μετέτρεψαν τις πόλεις και τους προσφυγικούς καταυλισμούς σε άπαρτα κάστρα, χρησιμοποιώντας πρωτότυπες τακτικές μαζικού αντάρτικου πόλεων.

Οι Ισραηλινοί προσπαθούν να κρύψουν τις απώλειές τους. Ομως οι οργανώσεις της Αντίστασης έχουν δώσει όλα τα στοιχεία. Ξεπερνούν τους 80 οι νεκροί του σιωνιστικού στρατού. Τουλάχιστον δύο είναι οι αιχμάλωτοι που έπιασε η Αντίσταση και που κάποια στιγμή στο μέλλον θα τους ανταλλάξει με εκατοντάδες Παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους. Ελαφρά και βαρέα όπλα του σιωνιστικού στρατού πέρασαν στα χέρια της Αντίστασης και επιδείχτηκαν σε φωτογραφίες και βίντεο που διοχετεύτηκαν στο Διαδίκτυο.

Γ' αυτό και οι Σιωνιστές αναγκάστηκαν να αποχωρίσουν από τη Γάζα. Επί 15 μέρες οι χερσαίες δυνάμεις τους έμειναν καθηλωμένες στα ίδια σημεία. Δεν τόλμησαν να μπουν στις πόλεις και τους προσφυγικούς καταυλισμούς, γιατί κατάλαβαν πως εκεί οι απώλειές τους θα ήταν τεράστιες. Ετσι, αναγκάστηκαν να αποχωρίσουν, καταγράφοντας τη δεύτερη ήττα τους μετά το Λιβανό. Κανένας από τους στόχους τους δεν επιτεύχθηκε. Οι ρουκέτες εξακολούθησαν να εκτοξεύονται. Η Χαμάς και οι άλλες οργανώσεις της Αντίστασης διατήρησαν τη στρατιωτική τους ικανότητα και την πολιτική τους ισχύ.

Παρά τις μεγάλες απώλειες στον άμαχο πληθυσμό, αποτέλεσμα των σιωνιστικών εγκλημάτων πολέμου, η Παλαιστινιακή Αντίσταση νίκησε. Είναι η πρώτη μεγάλη νίκη του Παλαιστινιακού λαού επί των Σιωνιστών. Είναι μια μεγάλη νίκη για όλους τους λαούς του κόσμου, για όλους όσους μάχονται για τη λευτεριά. Για μια ακόμη φορά εκείνος που έκρινε την τύχη ενός πολέμου ήταν ο αγωνιστής άνθρωπος με το υψηλό φρόνημα και τη διάθεση αυτοθυσίας και όχι τα όπλα ενός βάρβαρου στρατού.

Ο αδελφός Παλαιστινιακός λαός έχει τώρα περισσότερο ανάγκη την αλληλεγγύη μας. Οχι μόνο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

■ Tabula rasa

Προπαγανδιστικό τρικάκι το tabula rasa που εκστόμισε ο Αρούλης άμα τη αναλήψει των καθηκόντων του, έγινε «διάλογος από μηδενική βάση» από τα παπαγαλάκια που ανέλαβαν να εκλαϊκεύσουν την κυβερνητική προπαγάνδα. Μόνο που τα διαφημιστικά τρικάκια δεν μπορούν να καλύψουν την πραγματικότητα. Το χαρτί που κρατάει ο νεόκοπος υπουργός Γιαδείας όχι μόνο άγραφο δεν είναι, αλλά αντίθετα είναι πυκνογραμμένο. Τόσο που δεν υπάρχει χώρος για να γράψεις κάτι αλλο. Αρκεί και μόνο η ύπαρξη του νόμου-πλαίσιου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που ξεσήκωσε δυο πολύμηνα κύματα φοιτητικών καταλήψεων, για να μας υπενθυμίζει πως όταν η κυβέρνηση μιλά για «μηδενική βάση», εννοεί «από εδώ και πέρα». Ο, τι αντιδραστικό ψήφισε δεν το επανεξετάζει. Άλλωστε, ο ίδιος ο Αρούλης φρόντισε να εκπέμψει αυτό το μήνυμα ακόμη και στο συμβολικό επίπεδο, σπεύδοντας να συναντηθεί πρώτα με τη Γιαννάκου, την πιο μισητή στο φοιτητόκοσμο πολιτικού. Συμπέρασμα: τα επικοινωνιακά τρικάκια κρατούν μόνο μια θδομάδα. Μετά αρχίζει η αντιπαράθεση επί της πραγματικής πολιτικής.

■ Ακραία μορφή

Ακραία μορφή κινητοποιήσεων χαρακτήρισε ο υπουργός Γεωργίας Σ. Χατζηγάκης τα αγροτικά μπλόκα. Προειδοποίησε δε τους αγρότες να μην προχωρήσουν σε τέτοιες μορφές αγώνα, γιατί διά όρους σε αντιπαράθεση με την κοινωνία. Επιχειρήματα που επιστρατεύονται κάθε φορά που υπάρχει αναταραχή στον αγροτικό κόσμο, ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα βρίσκεται στην κυβέρνηση. Οι δημοσιογράφοι έσπευσαν να υπενθυμίσουν στον υπουργό την εποχή που ο ίδιος το έπαιζε αγροτικός ηγέτης και ποζάριζε στις κάμερες οδηγώντας τρακτέρ. Είχε έτοιμη την απάντηση: «Τη θεωρώ ακραία μορφή και όταν ανέβηκα στο τρακτέρ η κίνησή μου ήταν συμβολική, ήταν μια κίνηση σημειολογική για να δείξω ότι υπήρχε πρόβλημα». Ας μην τον αδικήσουμε. Λέει τη μίση αλήθεια. Ουδέποτε η γαλάζια παράταξη και οι αγροτοπατέρες της είχαν διάδεση να προωθήσουν τις μαχητικές μορφές αγώνα των αγροτών. Εμπαιναν μπροστά για να ελέγχουν την κατάσταση προς όφελος του συστήματος και της αντιαγροτικής του πολιτικής, με σκοπό να πνίξουν την οργή των φωτωχών αγροτών σε κάποιες εκτονωτικές κινήσεις. Η άλλη μισή αλήθεια, την οποία

δεν πρόκειται να πει ο Σ. Χατζηγάκης, είναι πως τότε η ΝΔ ήταν στην αντιπολίτευση και πως αυτός το 'παιζε αγροτοπατέρες για να μαζέψει ψήφους για το κόμμα και σταυρούς για την πάρτη του.

Συμπέρασμα: όσο ο φωταρχίοι αγρότες σέρνονται πίσω από τις ποικιλόχρωμες εκπροσωπησίες των αστικών κομμάτων δεν πρόκειται να δουν χαΐρι. Μόνο αν σπάσουν τα δεσμά και οργανωδούν ανεξάρτητα, σε ταξική βάση, σε συμμαχία με τους προλεταρίους της πόλης, μόνο αν ο αγώνας τους αναπτυχθεί έξω από τα όρια της αστικής νομιμότητας μπορούν να αντισταθούν με στοιχειώδη αποτελεσματικότητα στην εξαδιλίωση και το ξεκλήρισμα.

■ Προκαλούν

Ενα σιωνιστικό γεράκι, έναν «επιστήμονα» που υπηρετεί πιστά εδώ και χρόνια το σιωνιστικό στρατό κουβάλησε ως ομιλητή η Ενωση Ακολούθων Τύπου του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών. Η δικαιολογία ότι η εκδήλωση ήταν προγραμματισμένη πολύ πριν το Ισραήλ ξεκινήσει τη νέα γενοκτονία στη Γάζα δεν στέκει. Γιατί και πριν το Ισραήλ την ίδια πολιτική εφάρμοζε. Και στο κάτω-κάτω, χάθικαν οι διεθνολόγοι απ' όλο το κόσμο, ήταν ανάγκη να φέρουν τον Σιωνιστή και μάλιστα χωρίς καν να τηρήσουν μια τακτική ίσων αποστάσεων φέρνοντας κι έναν Παλαιστίνιο; Και βέβαια, από τη στιγμή που στο μεταξύ άρχισε η νέα γενοκτονία, δια μπορούσαν να βρουν ένα πρόσχημα και να αναβάλουν την εκδήλωση.

Στην εκδήλωση είχε προγραμματιστεί να παραστούν ο υπουργός Εσωτερικών Προκόπης Παυλόπουλος και ο διευθυντής του διπλωματικού γραφείου του ΠΑ. Την εκδήλωση είχε προσέφουμε; Ποιος εκφράζει τη σωστή γραμμή; Το συνέδριο της νεολαίας ή το μέλος του ΠΓ του Περισσού; Αν τα συνδύασμα, πάντως, βγαίνει εκπληκτικό συμπέρασμα: Η ΚΝΕ υποστηρίζει και προωθεί στη νεολαία το ουτοπικό και αποπροσανατολιστικό σύνθημα «να διαλυθούν τα MAT!». Ρε, τι πίνουν και δε μας δίνουν;

■ Έχουν χάσει τη μπάλα

«Πέρα από ουτοπικό είναι και αποπροσανατολιστικό το "να διαλυθούν τα MAT"». Και να διαλύονταν, κάτι αλλό δια ερχόταν στη δέση τους, πέρα από αυτά που δια πέμεναν, όσο η εξουσία της πλουτοκρατίας παραμένει» (Μάκης Μαίλης, Ριζοσπάστης, 8.1.09).

«Να σταματήσει το χτύπημα των αγώνων, να διαλυθούν τα MAT» (απόφαση 9ου συνέδριου της ΚΝΕ).

Εμείς τώρα ποιον να πιστέψουμε; Ποιος εκφράζει τη σωστή γραμμή; Το συνέδριο της νεολαίας ή το μέλος του ΠΓ του Περισσού; Αν τα συνδύασμα, πάντως, βγαίνει εκπληκτικό συμπέρασμα: Η ΚΝΕ υποστηρίζει και προωθεί στη νεολαία το ουτοπικό και αποπροσανατολιστικό σύνθημα «να διαλυθούν τα MAT!». Ρε, τι πίνουν και δε μας δίνουν;

ραπείας στο κέντρο της Μεσογείου κατά ελληνικού σκάφους που μεταφέρει γιατρούς και φάρμακα και εμείς πρέπει να τους πούμε ευχαριστώ που δεν το βιούλιαζαν!

■ Μια χαρά

«Ο νόμος αυτός είναι μια χαρά. Είδα με χαρά μου και στελέχη του Συνασπισμού να υπερασπίζονται αυτό το νόμο». Η αποστροφή είναι από δήλωση της Μαριέττας Γιαννάκου σχετικά με τις αλλαγές στο άσυλο που επέφερε ο νόμος-πλαίσιο. Δεν ξέρουμε σε ποια στελέχη του ΣΥΝ αναφέρεται η πρώην υπουργός, όμως το γεγονός ότι τώρα, ένα σχεδόν μήνα μετά τη νεολαϊστική εξέγερση του Δεκέμβρη, επίσημα ο ΣΥΝ ξιφουλκεί κατά των «κουκουλοφόρων», αναζητώντας σημεία επαφής με τα συντηρητικά ανακλαστικά των νοικοκυράων, τον έχει μεταφέρει πολύ πιο δεξιά στον πολιτικό χάρτη, ενισχύοντας έστι το αστικό-καταστατικό μέτωπο. Οταν θαίνει ο Γλέζος στη συγκέντρωση του Σπόρτινγκ και ρωτά την κυβέρνηση πώς γίνεται και πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες συνέλαβε τους «κουκουλοφόρους», ενώ τώρα δεν συνέλαβε κανέναν, μπορούμε να καταλάβουμε τι αέρας πνέει στην Κουμουνδούρου.

■ Και σ' ανώτερα

«Ούτε τα Πατριαρχεία ούτε οι Εκκλησίες κάνουν εξωτερική πολιτική. Εχουν μια συμβολή στον πολιτισμό, ακόμη και στην Ιστορία, αλλά εξωτερική πολιτική δεν μπορεί να ασκήσει ούτε η Εκκλησία, ούτε το Πατριαρχείο, ούτε κανένας άλλος πέρα από την εκάστοτε Κυβέρνηση που εκλέγεται από το λαό, όπως εκλέγεται». (Αλέκα Παπαρήγα, Βουλή, 19.1.09).

Τα αποτελέσματα της καλής δουλειάς που κάνει η Λιάνα φαίνονται. Προς το παρόν, έχουμε αναγγώριση συμβολής της Εκκλησίας στον πολιτισμό (κάποιοι αθεράπευτοι μαρξιστές μιλούν για τον απόλυτο σκοταδισμό), ου μην και στην Ιστορία (ραγιαδισμός έναντι των Θωμανών κατακτητών, αποκήυξη της επανάστασης του 1821, δωσιλογισμός στην κατοχή κ.λπ. κ.λπ.). Αύριο σίγουρα θα βελτιωθεί κι άλλο η ηγεσία του Περισσού. Σημασία έχει να «πηδήσεις το χαντάκι». Μετά τρέχεις γρήγορα.

■ Νέα σιωνιστικά φυντάνια

Κάπι παλιοί προπαγανδιστές του Σιωνισμού στη χώρα μας έχουν πια ξεφύγει. Δεν βλέπετε τον Κοέν που περιφέρει το πτώμα του στα κανάλια παραμιλώντας και αποτελώντας τον περίγελο των τηλεθεατών; Νέα φυντάνια καλούνται να πάρουν τη δέση τους. Περιβεβλημένα με το μανδύα της αδωάτητας και του ευαίσθητου –και προπαντός ουδέτερου– παραπρητή. Σαν την Τέτα Παπαδοπούλου, για παράδειγμα, που από τις στήλες της «Έλευθεροτυπίας» (αλήθεια, διέλαθε της ιδιοκτησίας ή είναι κι αυτό μες στη «συμφωνία») αναλαμβάνει να... εκλαίγεις τη σιωνιστική προπαγάνδα. Μόνο που όταν το Ισραήλ πραγματοποιεί ολοκαύτωμα στη Γάζα, η παραπομπή σε... ισραηλινές εφημερίδες δεν μπορεί ν' αποτελέσει καταφύγιο. Και κάτι χοντροκομμένα αποφθέγματα του τύπου «τη Χαμάς τη χαρακτηρίζει η κουλούρα δανάτου» δεν πιάνουν μπάζα. Σας καταλάβαμε, μαντάμ, και σύντομα θα σας καταλάβουν όλοι.

■ Ρε ουστ!

«Η βία κατά της Αστυνομίας είναι βία κατά της κοινωνίας» φώναζαν οι λίγοι μπατσοσυνδικαλιστές στο Σύνταγμα! Είναι το ίδιο με τους κακόμοιρους τους Ισραηλινούς που τους τρομοκρατούν οι πανίσχυροι και μοχδηροί Παλαιστίνιοι. Μα δε μπορούν να βρουν κάτι πιο έξυπνο;

Η φωτογραφία είναι του AP και δείχνει ισπανούς εργάτες σε κινητοποίηση ενάντια στην ανεργία. Η είδηση δρίσκεται στο γεγονός ότι δημοσιεύτηκε στο «Ρίζοσπάστη». Δεν πρόσεξε άραγε ο συντάκτης ύλης ότι απεικονίζονται εργάτες να πετούν πέτρες (και να σπάζουν τζάμια ενδεχομένως) ή κάποιος οπαδός των... κουκουλοφόρων παρεισέφροσε στο όργανο της KE του Περισσού; Ζητάεται απάντηση...

Αλληλεγγύη στην Κ. Κούνεβα και αγώνας ενάντια στο δουλεμπόριο

Εχειλίσει η υποκρισία από το αστικό πολιτικό φάρμα, από το κυβέρνηση μέχρι συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όταν διαπίστωσαν ότι η μαρξιστική δολοφονική απόπειρα ενάντια στη συνδικαλιστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα, γραμματέα της Πανελλήνιας Ενωσης Καθαριστρών και Οικιακού Προσωπικού δέχτηκε δολοφονική απίθεση με βιτρόλι εξαιτες της συνθικαλιστικής δράσης της ενάντια στην εργοδοτική αποδοσία και το σύγχρονο δουλεμπόριο με τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους.

Στις 22/12/2008 η Κωνσταντίνα Κούνεβα, γραμματέας της Παναπλήντιας Ενωσης Καθαριστρών και Οικιακού Προσωπικού δέχτηκε δολοφονική απίθεση με βιτρόλι εξαιτες της συνθικαλιστικής δράσης της ενάντια στην εργοδοτική αποδοσία και το σύγχρονο δουλεμπόριο με τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους.

Κωνσταντίνα δεν είσαι μένη! Η εργοδοτική τρομοκρατία δεν θα περάσει!

- Να αποκαλυφθούν και να τιμωρθούν οι φυσικοί και ηθικοί αυτούργοι
- Να κλείσουν οι δουλεμπορικές εταιρίες
- Κανένας εργαζόμενος ενοικιαζόμενος

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΕΜΠΤΗ 22 Ιαν. 6 μ.μ. ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ και ΠΟΡΕΙΑ στο Υπουργείο Απασχόλησης

Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων για την Αλληλεγγύη στην Κωνσταντίνα Κούνεβα & την κατάργηση του δουλεμπορίου στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα

Κούνεβα πρέπει να συνδυαστεί με τον ογώνα ενάντια στο σύγχρονο δουλεμπόριο. Άλλιώς, θα καταντήσει φιλοθρωπία και η πρωτοβουλία θα περάσει στα χέρια των αστικών κομμάτων και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που είναι πιο δυνατά σ' αυτό το επίπεδο.

Τι συμβαίνει στις εργολαβικές εταιρίες που αναλαμβάνουν την καθαριότητα σε χώρους του Δημοσίου, των Οργανισμών και των ΔΕΚΟ είναι

γνωστό. Οταν η ΟΙΚΟΜΕΤ τροποποιεί μονομερώς και σε αντίθεση με την Σ.Σ.Ε τις αρχικές συμβάσεις των καθαριστρών από 6 ωρες σε συμβάσεις 5,5 ωρών με μισή ώρα διάλειμμα, ώστε τα έσημα να γίνουν από βαρέα απλά και στην τριμερή που γίνεται, μετά από κοταγγελία του σωματείου, οργανώνεται αντισυγκέντρωση μπράβων και προϊσταμένων, πους μπορεί να πάραστε τον ανήξερο; Και όμως, οι διοική-

το εργοδότης να μπορεί να διώχνει τον εργαζόμενο όποτε γουστάρει, χωρίς αποζημίωση και χωρίς τήρηση του ορίου των απολύσεων κ.λπ. Ουδείς έχει συγκινθεί, ουδείς έχει ασχοληθεί. Τώρα, λοιπόν, απ' αφορμή τη μαρξιστική επίθεση ενάντια στην Κ. Κούνεβα, είναι καιρός να τεθούν επί τάπητος αυτά τα ζητήματα και όχι μόνο η αλληλεγγύη προς την εργάτρια, που είναι δεδομένη. Δεν αρκούν γενικολογίες και βρισιές προς τ' αφεντικά. Αυτά είναι για να βγάζουμε το άχτι μας και όχι για ν' ανοίξουμε ένα παράθυρο ελπίδας για χιλιάδες εργαζόμενους, για να μπορέσουμε να έρθουμε σ' επαφή μ' ένα πολύ δύσκολο χώρο, να κερδίσουμε την εμπιστούμη των ανθρώπων που εργάζονται σ' αυτόν, να τους πείσουμε ότι μπορούν να πετύχουν την ανταρτική από την οποία θα μπορούν να πάραστε τον ανήξερο; Και όμως, οι διοική-

ΦΟΡΟΥΜ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα, μετανάστρια, συνδικαλίστρια, στις 22 Δεκέμβρη δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτρόλι, το οποίο της το πέταξαν στο πρόσωπο και την ανάγκασαν να το πει. Από τότε δίνει τη μάχη για να κρατηθεί στη ζωή, μια μάχη που δεν της είναι άγνωστη. Τώρα τη δίνει κάτω από άλλες συνθήκες.

Μια γυναίκα, με ανήλικο παιδί, από άλλη χώρα, τολμάει να συνδικαλίζεται και να βγαίνει μπροστά στον ογώνα διεκδικησης των αιτημάτων των εργαζόμενων στο χώρο της καθαριότητας. Γί' αυτό έγινε στόχος.

Ομως η Κωνσταντίνα δεν είναι μόνη. Ελληνες και μετανάστες εργαζόμενοι θα αγωνιστούμε, συνεχίζονται τον ογώνα της Κωνσταντίνας αλλά και όλων των εργαζόμενων. Γιατί εμείς οι εργαζόμενοι από όποια χώρα και αν προερχόμαστε γνωρίζουμε πως ο εχθρός είναι ο εργασιακός μεσαίων που προσπαθούν να επιβάλουν τ' αφεντικά για να μεγαλώσουν τα κέρδη τους.

Ζήταμε: Να τιμωρηθούν οι φυσικοί και ηθικοί αυτούργοι της εγκληματικής επίθεσης. Να καταργηθεί το θεσμικό πλαίσιο της ελαστικής εργασίας. Να αμείβονται όλοι οι αξιοπρεπώνται να έχουν πλήρη ασφαλίση.

Καλούμε όλες και όλους το **Σάββατο 11:00** το πρωί στην πλατεία Δημοτικής Αγοράς για να δυναμώσουμε τη φωνή της Κωνσταντίνας, να στείλουμε μήνυμα αλληλεγγύης σε όλους τους εργαζόμενους, να δηλώσουμε την οργή μας απέναντι στην εργοδοτική ασυδοσία.

Χανιά 21-01-09

Tη στιγμή που ο κατάλογος των θυμάτων της σιωνιστικής θηριωδίας μακραίνει, καθώς οι κάτοικοι της Γάζας συνεχίζουν να ανασύρουν από τους σωρούς των ερειπίων νέους νεκρούς, έχει αρχίσει ένας νέος γύρος πιέσεων και εκβιασμών στις δυνάμεις της παλαιοσινιακής αντίστασης, με μοχλό τα κονδύλια που απαιτούνται για την ανοικοδόμηση. Στην προσπάθεια αυτή πρωτοστατεί η σιωνιστική κυβέρνηση με την υποστήριξη των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη συνεργασία των πιο πιστών αμερικανόδουλων αραβικών καθεστώτων στην περιοχή.

Στόχος τους είναι να νεκραναστήσουν τον ξωφλημένο πολιτικά, στενό συνεργάτη του Τελ Αβίβ και της Ουάσιγκτον, παλαιοστίνιο πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάς, παρόλο που η θητεία του έχει λήξει και τυπικά από τις 9 Ιανουαρίου, και να καταστήσουν τον διοικητή της διορισμένη πραξικοπηματικά απ' αυτόν κυβέρνηση αποκλειστικό συνομιλητή τους και μοναδικό νόμιμο εκπρόσωπο του παλαιοσινιακού λαού. Να δώσουν στην κλίκα του Αμπάς και στη συμβιβασμένη ηγεσία της Φατάχ κυρίαρχο ρόλο στην ανοικοδόμηση, με στόχο να αποκαταστήσουν τον έλεγχό τους στη Λωρίδα της Γάζας. Να πιέσουν την ηγεσία και την κυβέρνηση της Χαμάς, εκμεταλλευόμενοι τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο λαός της Γάζας, με στόχο να τις σπρώξουν σε πιο συμβιβαστικές θέσεις. Να εμποδίσουν τη διεθνή αναγνώριση και τη νομιμοποίηση των δυνάμεων της Αντίστασης ως καθοριστικού παράγοντα σε οποιαδήποτε περιφερειακή ή διεθνή πρωτοβουλία για τη λύση του Παλαιοσινιακού. Να περιορίσουν την επιρροή και να αμφισφύσουν την αριγέλη που απέκτησαν οι τελευταίες συνολικά στον παλαιοσινιακό λαό και στους λαούς όλου του κόσμου. Να περιορίσουν τον αντίκτυπο της πρωτίκης Παλαιοσινιακής Αντίστασης εναντίον μιας πανίσχυρης υπερσύγχρονης πολεμικής μηχανής, στους αραβικούς λαούς, στον ισλαμικό κόσμο, στην παγκόσμια εργατική τάξη, σε όλους τους καταπισμένους λαούς.

■ Ο ρόλος των αραβικών καθεστώτων

Τα γεγονότα μιλούν μόνα τους. Στα τέλη Δεκεμβρίου, σχεδόν αφέως όταν άρχισε η επίθεση των Σιωνιστών, η Συρία και το Κατάρ ζήτησαν να γίνει κατάπαυση του πυρός και έκτακτη σύγκληση του Αραβικού Συνδέσμου για την ανάληψη κάποιας μεσολαβητικής πρωτοβουλίας. Οι στενοί σύμμαχοι του Λευκού Οίκου, η Αίγυπτος και η Σαουδική Αραβία, απέρριψαν την πρόταση, θέλοντας να αφήσουν το πεδίο ελεύθερο στον ισραηλινό στρατό, όπως έκαναν και στον πόλεμο του Λιβάνου το 2006. Με την ελπίδα και την προσδοκία ότι η πολεμική μηχανή του Ισραήλ θα καταφέρει να εξοντώσει ένα επικίνδυνο εχθρό τους, τη Χεσμπολά στο Λιβανό και τη Χαμάς στη Γάζα, η οποία επιτυχία των οποίων ενισχύει τα ριζοσπαστικά ισλαμικά κινήματα στο εσωτερικό τους και απειλεί τη σταθερότητα των καθεστώτων τους. Είχε προηγηθεί την παραμονή της ισραηλινής επίθεσης η επίσκεψη στην Αίγυπτο της Τζίπι Λίβνι, η οποία προφανώς εξασφάλισε τη

Ωμός εκβιασμός στις δυνάμεις της Παλαιοσινιακής Αντίστασης

Η πινακοθήκη των εγκληματών: οι ηγέτες της μητεριαλιστικής ΕΕ με τον σιωνιστή πρωθυπουργό Ολμέρτ.

συγκατάθεση του Μουμπάρακ. Ετοιμασία παραγωγή μέχρι το 2012 θα φτάσει στα 5 εκατομμύρια βαρέλια. Ο 57χρονος σήμερα Αλ-Θάνι, κατέλαβε την εξουσία το 1995, απομακρύνοντας τον πατέρα του, και το 1996 χρηματοδότησε με 150 εκατομμύρια δολάρια τη δημιουργία του «Αλ-Τζαζίρα», το οποίο έγινε γρήγορα το σημαντικότερο δορυφορικό αραβικό δίκτυο στον κόσμο, ανοίγοντας το δρόμο για την ενίσχυση του πολιτικού ρόλου του Εμίρη του Κατάρ στον αραβικό κόσμο. Με τη δικιά του διαμεσολάβηση επιτεύχθηκε τον περασμένο Μάρτιο η Συμφωνία της Ντόχα, η οποία οδήγησε στην εκλογή του Μισέλ Σουλεΐμάν στη θέση του προέδρου στο Λιβανό, η οποία παρέμενε άδεια από το Νοέμβριο του 2007, ενώ προχώρησε ίδιη στην προσφορά του πρώτου τμήματος, ύψους 250 εκατομμυρίων δολαρίων, του πακέτου της οικονομικής ενίσχυσης που υποσχέθηκε για την ανοικοδόμηση της Γάζας.

Τελικά, ο Εμίρης του Κατάρ, αποφάσισε να πάρει την πρωτοβουλία για τη σύγκληση έκτακτης συνόδου των αραβικών χωρών στη Ντόχα για το Παλαιοσινιακό στις 16 Ιανουαρίου, στην οποία συμμετείχαν το Ιράν και 13 αραβικές χώρες, καθώς και εκπρόσωποι όλων των οργανώσεων της Παλαιοσινιακής Αντίστασης, ενώ η Αίγυπτος, η Σαουδική Αραβία και ο Αμπάς αποφάσισαν να την μποϊκόταρουν. Η σύνοδος της Ντόχα κάλεσε τις αραβικές χώρες να αναθεωρήσουν τις σχέσεις τους με το Ισραήλ και να παράσουν την αραβική ειρηνευτική πρωτοβουλία του 2002 και το κυριότερο πρόσφερε πολιτική στήριξη στην Παλαιοσινιακή Αντίσταση και αναβάθμισε στη διεθνή σκηνή τους πρωταγωνιστές της.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ιδιαίτερα ο ρόλος του Κατάρ. Οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει τα τελευταία χρόνια ο Εμίρης του Κατάρ Χάμαντ μπριν Χαλίκρα Αλ-Θάνι δείχνουν ότι είναι αποφασισμένος να αποκτήσει πρωταγωνιστικό ρόλο, στη βάση του αραβικού εθνικισμού, στην περιοχή, αποδυναμώνοντας τη θέση και το ειδικό βάρος της Σαουδικής Αραβίας στις αραβικές υποθέσεις. Οι φιλοδοξίες του βασιζούνται στην οικονομική ανάπτυξη του Κατάρ, χάρη στα τεράστια αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου που έχουν ανακαλυφθεί, τα οποία, σύμφωνα με ειδικούς, υπολογίζεται ότι θα διαρκέσουν για

λιγή κυβέρνηση απαιτεί να ασκεί έλεγχο στην ανοικοδόμηση της Γάζας και επιδιώκει να εξασφαλίσει εγγυήσεις ότι δεν θα φτάσουν στα χέρια της Χαμάς και των συμμάχων της καθόλου από τα χρήματα της ανοικοδόμησης και ότι δεν θα επωφεληθούν από κανένα σχετικό πρόγραμμα. Ακόμη ότι σκοπεύει να επανεξετάσει τον κατάλογο των προϊόντων που επιτρέπει να περάσουν στη Γάζα, ότι έχει ζητήσει από τον ΟΗΕ και από ανθρωπιστικές οργανώσεις να καταθέσουν αναλυτικό κατάλογο προϊόντων, εξοπλισμού και προσωπικού που θελουν να μεταφέρουν στη Γάζα, ότι πρέπει να ενημερώνουν τις ισραηλινές αρχές για οπιδήποτε πρόκειται να μεταφέρουν και να παίρνουν άδεια. Μέχρι τώρα, ο μακρύς κατάλογος των απαγορευμένων προϊόντων περιλαμβάνει εκτός από ειδη πρωτής ανάγκης, όπως ρούχα και παπούτσια, τομέντο και ασούλι, με το επιχείρημα ότι θα τα χρησιμοποιήσει η Χαμάς για την κατασκευή καταφυγίων και ρουκετών.

Στο πλευρό των Σιωνιστών βρίσκονται και οι ηγέτες της ΕΕ. Σύμφωνα με ρεπορτάριζ του «Associated Press» (19/1/09), «ανώτατος αξιωματούχος της ΕΕ δήλωσε ότι η Ευρώπη δεν θα βοηθήσει στην ανοικοδόμηση μέχρι να αναλάβουν τη διακυβέρνηση στη Γάζα ηγέτες αποδεχτού από την ΕΕ, ενώ η επίτροπος της ΕΕ για τις εξωτερικές σχέσεις, Μπενίτα Φερέρο-Βάλντερ, ισχυρίστηκε ότι δεν θα διεθνής βοήθεια για την ανοικοδόμηση της Γάζας, αν δεν επιστρέψει στη Γάζα η Φατάχ του μετριοπαθούς παλαιοστίνιου προέδρου Μαχμούντ Αμπάς».

Επίσης, στις 18 Ιανουαρίου, οι ηγέτες έξι χωρών της ΕΕ, της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Ισπανίας και της Τσεχίας, ως διοθετεί διεθνής βοήθεια για την ανοικοδόμηση της Γάζας, αν δεν θα διεθνής βοήθεια για την ανοικοδόμηση της Γάζας, αν δεν επιστρέψει στη Γάζα η Φατάχ του μετριοπαθούς παλαιοστίνιου προέδρου Μαχμούντ Αμπάς».

Το ίδιο βιολί και ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν, ο οποίος παρότρυνε τους άραβες ηγέτες να υποστηρίξουν τις προσπάθειες του Αμπάς να επανενώσει τη Δυτική Οχθη και τη Γάζα και κάλεσε τους «Παλαιοστίνιους να αντιμετωπίσουν την πρόκληση της συμφιλίωσης και να εργαστούν για να πετύχουν μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας υπό την ηγεσία του προέδρου Αμπάς στα πλαίσια της νόμιμης Παλαιοσινιακής Αρχής».

Αξίζει ακόμη να σημειωθεί ότι, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφμές, το καθεστώς Μουμπάρακ κρατά ακόμη κλειστό το συνοριακό πέρασμα της Ράκα, επιτρέποντας μόνο τη μεταφορά τραυματιών. Συνδράμει έτσι και μ' αυτόν τον τρόπο την ισραηλινή κυβέρνηση, η οποία διατηρεί πλήρη ελεγχό στη μεταφορά της ανθρωπιστικής βοήθειας μέσω των ισραηλινών συνοριακών περασμάτων, ελάχιστη από την οποία επιτρέπει να περάσει μέχρι στη Γάζα.

■ Η απάντηση της Αντίστασης

Η Χαμάς καλωσορίζει τις προτάσεις για εθνικό διάλογο ανάμεσα στους Παλαιοστίνιους, αλλά τονίζει ότι ένας τέτοιος διάλογος πρέπει να είναι ειλικρινής και αληθινός. «Η πραγματική δύναμη του λαού μας βρίσκεται στην ενότητα και η νομιμότητα απορρέει από το λαό και από το σεβασμό των εκλογικών αποτελεσμάτων και δεν μπορεί να διεθεί από κανένα άλλο εκτός από τον παλαιοστίνιο λαό. Συνεπώς, πρέπει να δημιουργήσουμε τη σωστή απμόσφαιρα για οποιοδήποτε διάλογο, αν θέλουμε να πετύχουμε δηλώσεις ο εκπρόσωπος της Χαμάς στη Γάζα, Φάουζι Μπαρχούμ, σε συνέπεια Τύπου στις 21 Ιανουαρίου».

Την

Μια πολύ σημαντική νίκη

Μετά από 22 μέρες καθημερινών βομβαρδισμών και δύο βδομάδες χερσαίων επιχειρήσεων, ο στρατός των Σιωνιστών αναγκάστηκε να αποχωρήσει από τη Λωρίδα της Γάζας, χωρίς να πετύχει κανέναν από τους στόχους που είχε θέσει. Ούτε η Αντίσταση συντρίψτηκε, ούτε η Χαμάς έπεσε από την κυβέρνηση, ούτε οι ρουκέτες σταμάτησαν. Οι Σιωνιστές δεν τόλμησαν να δώσουν μάχες στις πυκνοκατοικημένες περιοχές κι όπου επιχείρησαν να διεισδύσουν πιο βαθιά αναχαιτίστηκαν από την Αντίσταση.

Εκατοντάδες χιλιάδες λαού στη διαδήλωση της νίκης

■ Μύθος η ισραηλινή προέλαση

Καθ' όλη τη διάρκεια των δυο βδομάδων της χερσαίας εισβολής στη Λωρίδα της Γάζας, οι Σιωνιστές εμφανίζονταν συνεχώς να προελαύνουν! Αρκετά περιέργο, αν σκεφτεί κανείς ότι η Λωρίδα της Γάζας είναι μια περιοχή με πλάτος ληγότερο από 12 χιλιόμετρα (12 χιλιόμετρα είναι το πλάτος στο πιο πλατύ τμήμα της, δηλαδή στο νότο και μόλις 5 χιλιόμετρα στο πιο στενό σημείο της, στο οποίο βρίσκεται η πόλη της Γάζας) και συνολικό μήκος 40 χιλιόμετρα. Τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο... περιέργα, αν αναλογιστεί κανείς ότι ένας από τους πιο ισχυρούς στρατούς του κόσμου χρειάστηκε μία βδομάδα για να καταφέρει να πρωθηθεί μερικά χιλιόμετρα και να διεισδύσει σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, όπως η συνοικία Τελ Άλ Χάσουα στα νότια της πόλης της Γάζας. Σ' αυτή τη συνοικία, οι Σιωνιστές ει-

σέβοιλαν για πρώτη φορά την Κυριακή 11/1, για να αναγκαστούν πολλές φορές να αποχωρήσουν, μέχρι που πέντε μέρες αργότερα εγκατέλειψαν κάθε προσπάθεια διείσδυσης. Ολες οι ανταποκρίσεις και οι αυτόπτες μάρτυρες (τους οποίους επικαλούνται και «έγκριτα» ειδησεογραφικά πρακτορεία, όπως η Ντότσε Βέλε) συμφωνούν ότι οι παλαιστίνιοι μαχητές έδωσαν στηριγμάτη αντιμετωπίζοντας τους εισβολείς με όλμους και βόμβες στις άκρες των δρόμων (όπως έκαναν και οι μαχητές της Ιρακινής Αντίστασης). Αυτή ήταν και η πιο βαθιά διείσδυση που έκαναν οι Σιωνιστές σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, η οποία έγινε μάλιστα από τον γειτονικό εγκαταλειμμένο πρώην εβραϊκό επιοικισμό της Νετζαρίμ, στον οποίο είχαν μπει από τις πρώτες μέρες της εισβολής.

Οπλα μαζικής καταστροφής

«Χτές ειδαμε δρόμους και σοκάκια γεμάτα με αποδείξεις της χρήσης λευκού φωσφρόου, συμπεριλαμβανομένων σημείων που εξακολουθούν να φλέγονται καθώς και καταλοίπων από τα βλήματα και τα κάνιστρα του ισραηλινού στρατού... Ο λευκός φωσφορός είναι ένα όπλο με σκοπό να δημιουργήσει ένα προπέτασμα καπνού για τη μετακίνηση των στρατευμάτων στο πεδίο της μάχης... Είναι ιδιαίτερα εμπρηστικό και ασφυξιογόνο και η δυνατότητα εξάπλωσής του είναι τέοια που δεν θα έπρεπε ποτέ να χρησιμοποιείται σε κατοικημένες περιοχές».

Τα λόγια του Κρίστοφερ Κομπ Σμιθ, ειδικού οπλικών συστημάτων, ενός από τους τέσσερις απεσταλμένους της Διεθνούς Αμνηστίας στη Λωρίδα της Γάζας (<http://livewire.amnesty.org/category/gaza-israel/>, 19/1/09) δεν αφήνουν καμία αμφιβολία. Οι Σιωνιστές χρησιμοποίησαν απαγορευμένα όπλα μαζικής καταστροφής στις πυκνοκατοικημένες περιοχές της Γάζας. Οχι μόνο βόμβες φωσφρού, στις οποίες -σύμφωνα με Ιορδανούς γιατρούς, που έδωσαν συνέντευξη Τύπου στο Αμμάν μετά την επιστροφή τους από τη Γάζα- αφέλεται το 90% των τραυματισμών, αλλά και άλλα όπλα, όπως τα αποκαλούμενα DIME (Dense Inert Metal Explosives - Πυκνά Αδρανή Μεταλλικά Εκρηκτικά), τα οποία αποτελούνται από ανθρακούχο περιβλήμα το οποίο γεμίζεται με εκρηκτικό μείγμα και πολλά μικρά μεταλλικά σωματίδια που σφρηγώνονται στο σώμα, τη χρήση των οποίων κατήγγειλαν αιγάλυτοι γιατροί που επισκέφτηκαν τη Γάζα.

Ταυτόχρονα, η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας δήλωσε ότι θα εξετάσει καταγγελίες για χρήση βομβών απεμπλουτισμένου ουρανίου από τους Σιωνιστές.

Επίσημα οι Σιωνιστές δεν παραδέχονται τη χρήση των παραπάνω, πέρα από 20 βλήματα που, σύμφωνα με τη Χααρέτ, εκτοξεύτηκαν στη Μπετ Λάχια σε κατοικημένη περιοχή. Οι υπόλοιπες 180 βόμβες φωσφρού, σύμφωνα με τη Χααρέτ, έπεσαν σε μη κατοικημένες περιοχές!

Για μια ακόμα φορά, μετά από τον πόλεμο του Λιβάνου, οι Σιωνιστές αποδεικνύεται ότι παραβιάζουν κατάφωρα ακόμα και τους κανόνες του πολέμου. Οτι ενεργούν ως εγκληματίες πολέμου. Ομως, δεν ιδρώνει τ' αυτή τους. Ποιος άλλος θα τους κυνηγήσει, άλλωστε, αν όχι η ίδια η Παλαιστινιακή Αντίσταση;

(καταφέρνοντας να κόψουν τη Λωρίδα της Γάζας στα τρία). Χρειάστηκαν δηλαδή μία βδομάδα με καθημερινούς βομβαρδισμούς από στεριά και αέρα, ώστε τα ισραηλινά στρατεύματα να μπορέσουν να διανύσουν μια απόσταση μικρότερη από πέντε χιλιόμετρα (τόσο απέχει η Νετζαρίμ από την Τελ Άλ Χάσουα)! Αυτή ήταν η «προέλαση» των Σιωνιστών «βαθιά» μέσα στην πόλη της Γάζας, που παρουσιάζονταν από ξένα και ελληνικά ειδησεογραφικά πρακτορεία, χωρίς ίχνος ντροπής για το μέγεθος της παραπληροφόρησης!

■ Ο «περίπατος» πήγε... περίπατο

Δέκα μέρες μετά την έναρξη της χερσαίας εισβολής, ο υπουργός Πολέμου του Ισραήλ, Εχούντ Μπάρακ, σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα Χααρέτ (14/1/09) φέρεται «να μην πιστεύει ότι η συνέχιση της επίθεσης θα φέρει περαιτέρω αποτελέσματα, αλλά μάλλον επιχειρησιακές περιπλοκές και απτώλειες» και εμφανίζεται «να αποδέχεται την άποψη του διοικητή του Γενικού Επιτελείου του βόρειου μετώπου, υποστράτηγου Yoav Galant, ότι η επέκταση της επιχείρησης και η κατάληψη της Γάζας θα απαιτούσε μια μακρόχρονη ανάπτυξη του μετώπου, πιθανότατα μέχρι ένα χρόνο. Ο Μπάρακ προτείνει να σταματήσει ο στρατός τα πυρά, να κρατήσει τις θέσεις του και τους εφέδρους στα όπλα και έτσι να διαπραγματευτεί με την Αγύπτο και τις ΗΠΑ ένα διακανονισμό που θα μπορούσε να συμπεριλάβει την παρεμπόδιση του λαθρεμπορίου όπλων στην Λωρίδα».

Στο ίδιο μήκος κύματος εμφανίστηκε και ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού, στρατηγός Εσκενάζ, ο οποίος είπε στο ισραηλινό κοινοβούλιο ότι, παρά τις 2.300 αεροπορικές επιθέσεις από τότε που ξεκίνησε η επιχείρηση «χυτό μολύβι» 900 περίπου στην πόλη και 200 αυτοκίνητα στο Ισραήλ έχουν υποστεί ζημιές (τα στοιχεία από την Γενιτότ Αχρονότ, 11/1/09), τότε μπορεί να καταλάβει κανείς γιατί οι Σιωνιστές έσπευσαν να αποχωρήσουν, χωρίς να έχουν την παραμικρή εγγύηση ότι η Αντίσταση θα σταματήσει. Δεν είχαν άλλη επιλογή, όταν στα πεδία των μαχών βαθμολογούνταν κάτω από τη βάση...

εκεχειρία, δηλώνοντας όμως παράλληλα, ότι τα στρατεύματα θα αποχωρήσουν μόνο όταν εξασφαλιστεί ότι ο ισραηλινός νότος θα είναι ασφαλής (Γενιτότ Αχρονότ, 18/1/09).

Την επομένη, όλες οι τάσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης συμφωνούν σε εβδομαδιαία εκεχειρία, για να αποχωρήσουν τα ισραηλινά στρατεύματα και να αρθεί ο αποκλεισμός. Κι ενώ κανές περιμένει ότι ο «ανένδοτος» σιωνιστικός στρατός θα απαιτήσει πλήρη υποταγή και μακρόχρονη δέσμευση για εκεχειρία πριν αποσυρθεί κι ενώ ακόμα και η Σιν Μπετ (η ισραηλινή ΚΥΠ) υποστηρίζει ότι η Χαμάς θα μπορέσει να επανεξοπλιστεί και να ξαναχτίσει τα κατεστραμμένα τουνέλ μέσα σε λίγους μήνες (Χααρέτ, 18/1/09), οι Σιωνιστές αποφασίζουν να αποχωρήσουν πλήρως από τη Λωρίδα της Γάζας, πρόγμα που το έκαναν μέχρι τα μέσα αυτής της εβδομάδας (αφού με πιο υποληφόρη προέντησαν και άλλες καταστροφές σε γεωργικές εκτάσεις και σπίτια στα σύνορα).

Αν οι Σιωνιστές είχαν το πάνω χέρι και «νικούσαν» πρις τη βιασύνη να αποχωρήσουν; Είναι τουλάχιστον αφελές, για να μην πουύμε τίπποτα χειρότερο, να πιστεύει κανείς ότι οι Σιωνιστές φοβήθηκαν τον...

Ομπάμα (ο οποίος, αν και λαλίστας γενικά, στο συγκεκριμένο θέμα κράτησε σημήνιο) Αυτό που φοβήθηκαν είναι οι παραπλείες που θα προξενούσε οισιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση. Αν σήμερα, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της Αντίστασης, οι Σιωνιστές έχουν χάσει γύρω στους 80 στρατιώτες και 47 τανκς, στρατιωτικά οχήματα και μπουλοντόζες, εκατοντάδες στρατιώτες τους έχουν τραυματιστεί (800 στρατιώτες και πολίτες έχουν νοσηλευτεί σε ισραηλινά νοσοκομεία κατά τη διάρκεια της επιχείρησης, σύμφωνα με τη Γενιτότ Αχρονότ της περασμένης Κυριακής, 18/1), ενώ από τις επιθέσεις με ρουκέτες μόνο στο πρώτο δεκαπενθήμερο από τότε που ξεκίνησε η επιθέση της χρήσει την προξενούσε από την κυβέρνηση της Γάζας για την ανοικοδόμηση και που οι αραβικές χώρες εξακολουθούν να αδυνατούν να χαράξουν κοινή γραμμή για να στηρίξουν την ανοικοδόμηση της Γάζας, πώς είναι δυνατόν η Αντίσταση να σταματήσει και να δεχτεί να υποταχτεί, όταν μάλιστα έχει κατ

κτάκτο στρατοδικείο No 5

Αμεση, καθημερινή ενημέρωση για τα τεκταινόμενα στη δίκη μπορείτε να έχετε από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr

■ 22η συνεδρίαση Πέμπτη, 15.1.09

Στην αρχή της συνεδρίασης ο Ν. Δαμασκόπουλος δήλωσε ότι στην προηγόμενη συνεδρίαση ο τακτικός εισαγγελέας ανέφερε ότι στα πρακτικά της δεύτερης δίκης ο Κ. Αγαπίτου φέρεται να σχολίασε την αναφορά στο θάνατο του ειδικού φρουρού Αμανατίδη με απαράδεκτα σχόλια. Το σχόλιο που αναφέρεται στα πρακτικά είναι «τον γάζωσαν με σφαίρες τον χαρφί της αστυνομίας». Ομως, από την απομονωτικότητη της συνεδρίασης αποδεικνύεται ότι αυτό το είπε η Κυριακίδη και όχι ο Αγαπίτου.

Στη συνέχεια άρχισαν οι από έδρας ερωτήσεις, οι οποίες συνήθως απαντούνται με τη μέθοδο που έχει καθιερώσει σ' αυτή τη δίκη η Κυριακίδη: «δεν θυμάμαι», «δεν νομίζω», «έχω τις αμφιβολίες μου». Απαντά μόνο στις γενικές ερωτήσεις, τις υποθετικές, τις φρονματικού τύπου. Επιμένει να μην αναγνωρίζει τον Αγαπίτου και την Αθανασάκη και να ακυρώνει όλα όσα έως τώρα παρουσίαζε ως ενοχοποιητικά στοιχεία για τον Κανά: τα κλειδιά στην τοάντα του ήταν του διαμερίσματός μας, της μάνας του και της Πάτρας, οι πινακίδες ήταν του αυτοκινήτου του, οι αριθμοί των αυτοκινήτων που σημειώνει ήταν των αδερφών του, η σκόνη δεν ήταν εκρηκτικά, γιατί αυτός που της το είπε μάλλον το είπε για πλάκα, γιατί αλλιώς θα τη ρωτούσε και άλλα, τα χρήματα που έφερε στο σπίτι και της είπε ότι είναι της οργάνωσης το είπε για να μη της δώσει λεφτά κ.λπ.

Λέγατε την αλήθεια την; ρώτησε ο αναπληρώτης εισαγγελέας. Λέω ό, τι θυμάμαι, απάντησε η Κυριακίδη. Φορούσε γυαλιά Η Μυρτώ; Οχι, δεν φορούσε, απάντησε η Κυριακίδη, για να παρατηρήσει δικαστής ότι τότε δεν υπήρχαν φακοί επιφρής. Από ένα σημείο και μετά τα πράγματα εξελίχθηκαν καθαρά σουρεαλιστικά, αφού στην Κυριακίδη υποβάλλονταν ερωτήσεις σχετικά με τη δομή του ΕΛΑ, την οργάνωση «Ιούνης 78» (εκτέλεσε τον βασανιστή Μπάμπαλη) και άλλες ανάλογου περιεχομένου, και αυτή δίνει κωμικές απαντήσεις με ύφος ειδήμονα! Εφτασε στο σημείο ο αναπληρωτής εισαγγελέας να ζητήσει από την Κυριακίδη να εκφέρει κρίση για την ανάληψη από τον Τσιγαρίδα «της ευθύνης για τον ΕΛΑ». Τσιγαρίδας και συνήγοροι διαμαρτυρήθηκαν έντονα (όπως είναι γνωστό, ο Χρ. Τσιγαρίδας έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ) και με μεγάλη καθυστέρηση ο εισαγγελέας αναγκάστηκε να ζητήσει συγνώμη και να τροποποιήσει την ερώτηση, για να απαντήσει η Κυριακίδη: Δεν καταλαβαίνω τι σημαίνει, και εγώ με την Αντιπληροφόρηση ασχολίομουν, ευθύνη σημαίνει να βάζεις μπόμπες, να κρατάς γιάφκες και άλλα!!! Ποιος έγραψε τις προκηρύξεις; επέμεινε ο εισαγγελέας. Αυτός που γράφει τα πολλά στις εφημερίδες, απάντησε με νόημα η Κυριακίδη (τι κάνει νιάσου-νιάσου στα κεραμίδια)!

Το πιο κωμικό ήταν η επαναφορά της συζήτησης στη... γιάφκα της Πάτρας. Η Κυριακίδη επανέλαβε ότι έβγαλε αντικλείδι και πήγε κρυφά στην Πάτρα της, που υποτίθεται ότι είχε δώσει στον Κανά κι αυτός το κράτησε. Ψάχνετε το διαμέρισμα; ρώτησε ο εισαγγελέας. Οχι, γιατί θα παραβίαζα τον κανόνα της συνωμοτικότητας, απάντησε η Κυριακίδη

δους και τους άφησε όλους κάγκελο! Έβγαλε αντικλείδι, πήγε στην Πάτρα της για να φάξει το πιστόλι, μπήκε μέσα, αλλά δεν έφαξε για να μην παραβιάσει τη συνωμοτικότητα! Για τις γκομενοδουλειές του Κανά έφωνχε, φυσικά.

Σπαρταριστός ήταν ο διάλογος και με μια εφέτη. Ρώτησε την Κυριακίδη πότε εντάχθηκε στον ΕΛΑ και αυτή απάντησε «μετά την ΑΕΓ». Τη ρώτησε αν οι όλοι που τη θεωρούσαν μέλος του ΕΛΑ την εμπιστεύονταν και η Κυριακίδη απάντησε καταφρακτικά. Ποιοι; ήταν η επόμενη ερώτηση της δικαστής. Ο Κασίμης, απάντησε η Κυριακίδη, προκαλώντας ομαδικά γελια, γιατί βέβαια ο Χρήστος Κασίμης είχε δολοφονηθεί στην ΑΕΓ.

Στο ίδιο στιλ συνεχίστηκε η εξέταση της Κυριακίδηου από όλους τους δικαστές. Ρωτήθηκε πώς έρει ότι από τον ΕΛΑ πέρασαν πολλοί και απάντησε ότι ήταν πολλοί αυτοί που μοιράζαν την Αντιπληροφόρηση (δηλαδή, το περιοδικό που όλοι έφεραν και η ίδια παραδέχτηκε, ότι δεν ήταν του ΕΛΑ). Ρωτήθηκε γιατί δεν θα μπορούσε ο Τσιγαρίδας να είναι στον ιερολογικό τομέα, που είναι πολύ σημαντικός, και απάντησε ότι και η ίδια ήταν στην Αντιπληροφόρηση, στο οποίο πέρασε την κάρη μου, όχι μόνο σε μένα. Εξάλλου, το έκανε για την κάρη μου, όχι για μένα. Είχε δουλειές με τον Κανά, αυτά είναι δούναι και λαβείν». Στο ερώτημα γιατί επιδεικνύει τέτοιο μένος κατά την πρώτη δίκη. Εβαλε, για παράδειγμα, στο στόμα του Κανά τη φράση «ο ΕΛΑ ήθελε να βάλει ένα λιθαράκι...», που ήταν φράση από την «απολογία» του Τσιγαρίδα. Μιλούσε για «ομάδες του ΕΛΑ που επελέγαν τους στόχους και οργάνωναν τις ενέργειες», που επίσης είναι αναφορές του Τσιγαρίδα. Κι όλα αυτά για να εμφανιστεί ως βαθιά γνωστριά των προγμάτων, άρα μέλος του ΕΛΑ!

Γιατί η πρόεδρος δεν υποχρέωσε την Κυριακίδη να απαντήσει σε όλες τις ερωτήσεις της Μ. Δαλιάνη; Ακόμα και αν τα ίδια πράγματα είχαν ερωτηθεί, δεν θα είχε σημασία για το δικαστήριο να διαπιστώσει αν δίνει τις ίδιες απαντήσεις με διαφορά μερικών ημερών; Ο εφέτης Παπαθεοδώρου, που παρενέβη ζητώντας το αυτονόητο, δηλαδή να απαντά η Κυριακίδη, αντιμετωπίστηκε σχεδόν με σκαιότητα από την πρόεδρο: «Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε...»!

Οι διοι γεύση από την Κυριακίδη και κατά τη συνέχεια της εξέτασής της από την τελευταία δικαστή της έδρας. Αυτή η διαδικασία δεν κράτησε περισσότερο από 5 λεπτά. Στη συνέχεια, η πρόεδρος, διαπιστώνοντας ότι απουσιάζει ο μοναδικός συνήγορος πολιτικής αγωγής, προσπάθησε με αντιδικονομικό τρόπο να δώσει το λόγο στους συνηγόρους περάστησης. Η Μ. Δαλιάνη (υπεράσπιση Τσιγαρίδα) αντέρασε, δηλώνοντας ότι πριν κάνουν ερώτησης θέλουν να έχουν συνολική εικόνα και όχι να τους δοθεί ξανά ο λόγος μετά την πολιτική αγωγής, όπως εισηγούντων η πρόεδρος. Η σχετική συζήτηση έγινε σε ψηλούς τόνους και η πρόεδρος, εμφανώς εκνευρισμένη, δήλωσε: «Είκοσι λεπτά διάρκεια για την περιποίηση της ερώτησης της Κασίμης και ήταν μόνο στην Αντιπληροφόρηση; Και από το 1985 μέχρι το 1990, που δεν έβγαινε η Αντιπληροφόρηση τι έκανε;!!!»

Οταν ρωτήθηκε αν, όταν πήγε να καταθέσει στον Διώτη, ήξερε ότι ο Τσιγαρίδας ήταν μέλος του ΕΛΑ, απάντησε «δεν πήγα να βάλω καμιά βόμπτα με τον Τσιγαρίδα για να ξέρω». Παρενέβη η πρόεδρος, ζητώντας να απαντήσει αν ήξερε ή όχι και η Κυριακίδη απάντησε: «Δεν ήξερα, άλλο να υποψιάζεσαι και άλλο να ξέρεις με στογουρίο».

Για τη Μυρτώ ο απαντήσεις ήταν ιδιες: «Άδυντη, ψηλότερη από μένα και πάντα πολύ περιποιημένη, με όπιστρο κολαρισμένο πουκαμισάκι και τα μαλλάκια της περιποιημένα».

Οταν ο λόγος δόθηκε στη Μαρίνα Δαλιάνη (υπεράσπιση Τσιγαρίδα) ειδιόφευε επιτέλους την παλιά... καλή Κυριακίδη: φωνές, υστερίες, επιθετικότητα, μπάχαλο. Οσο ήρεμα ρωτούσε η συνήγορος τόσο φούντωνε η Κυριακίδη, ενώ η πρόεδρος προσπαθούσε να την προστατεύει. Το φούντωμα έξεινησε από την πρώτη κιόλας ερώτηση, που επανέφερε την υπόθεση στης πολιτικής αγωγής, προσπάθησε με αντιδικονομικό τρόπο να δώσει το λόγο στους συνηγόρους περάστησης. Η σχετική συζήτηση έγινε σε ψηλούς τόνους και η πρόεδρος, εμφανώς εκνευρισμένη, δήλωσε: «Είκοσι λεπτά διάρκεια για την περιποίηση της ερώτησης της Κασίμης και ήταν μόνο στην Αντιπληροφόρηση; Και από το 1985 μέχρι το 1990, που δεν έβγαινε η Αντιπληροφόρηση τι έκανε;!!!»

Μετά το διάλειμμα έγινε το αυτονόητο: διακοπή για την επομένη, αφού οι παρούσες συνήγοροι ξεκαθάρισαν ότι επιμένουν στην άποψή τους.

■ 24η συνεδρίαση
Τρίτη, 20.1.09

Τίποτα καινούργιο δεν εισέφερε η Κυριακίδη απαντώντας σε ερώτησης του μοναδικού συνηγόρου πολιτικής αγωγής. Σε γενικότερες ερώτησης περί του ΕΛΑ, της στρατηγικής και της τακτικής του έδινε κάποιες απαντήσεις αρκετά συγκροτημένες, δεήγμα της... προπόνησης που είχε προηγηθεί. Οταν οι ερω-

τήσεις γίνονταν συγκεκριμένες, επανερχόταν στα «δεν θυμάμαι», «δεν γνωρίζω» και «έχω απαντήσει», που χαρακτηρίζουν τη στάση της σ' αυτή τη δίκη. Η πλάκα είναι πως και η πολιτική αγωγή και η έδρα προσπαθώνταν να αντλήσουν από την Κυριακίδη πληροφορίες για τον τρόπο λειτουργίας του ΕΛΑ, της συγκρότησής του, της δράσης των ομάδων του και της οργανωτικής του διασύνδεσης! Η Κυριακίδη συντάσσει στον απαντήσεις της πρώτη πληρωμή της προφυλακής πρότιμος ή πρόσδερος, μέχρι που ήρθε η λογική ερώτηση: Πού ο έρεπτε εσείς, αφού όπως λέτε είσαιστε ένα περιφερειακό μέλος. Αμηχανί

■ 25η συνεδρίαση
Τετάρτη, 21.1.09

Ο συνήγορος Μ. Κωνσταντίνου συνέχισε με στωικότητα να προσπαθεί να υποβάλει ερωτήσεις στην Κυριακίδου, η οποία άρχισε από νωρίς να «φορτώνει». Άλλα ρωτούσε ο συνήγορος, άλλα απαντούσε η Κυριακίδου, που είχε κατά νου να μπολώσει τις χτεσινές της γκέλες. Η υπόθεση θυμίζει πλέον υπόθεση έκδοσης διαζυγίου με αντιδικία των συζύγων, αφού η Κυριακίδου παραληρεί αναφερόμενη στα συζυγικά προβλήματά της με τον Κανά. Οταν η συζήτηση έρχεται στην περιβόητη συνέντευξή της στην Παναγιωταρέα και στα λεφτά που της έταξε και δεν της έδωσε, «τα παίρνει στο κρανίό» ξανά και διαβεβαιώνει ότι ούτε της έταξε χρήματα ούτε αυτή έχει πει τίποτα τέτοιο. Πώς να διαψεύσει, όμως, τον μάρτυρα Καϊμάκη, άγνωστο και στην ίδια και στον Κανά (ιδιοκτήτη υποτιθέμενης γιάφκας), που κατέθεσε και στο προηγούμενο δικαστήριο και σ' αυτό, ότι τον έπιασε στο διάδρομο και του έλεγε ότι την έριξε η Παναγιωταρέα στα λεφτά;

Κάποια στιγμή φτάνουμε σ' ένα ακόμα κρίσιμο σημείο. Ρωτάει ο συνήγορος γιατί κατηγορεί τον Κανά ότι δεν πήγε στην κηδεία της θείας του. Η Κυριακίδη προσπαθεί να τον δικιάψει, να μην κάνει την ερώτηση. «Το είπες χρέες», της λέει η πρόεδρος. Αναγκάζεται να το επαναλάβει: «Ναι, δεν ήρθε στην κηδεία. Εγώ τον ειδοποιήσα κι αυτός δεν ήρθε. Την θέμαψα εγώ με μια γειτόνισσα και δύο παπάδες». Τελικά, αποδεικνύεται ότι ο Κανάς, όταν πέθανε η θεία του, ήταν στη φυλακή!

Φτάνουμε στην Πολέμωνος και στη ντουλάπα που είχε υλικά μεταφέστησης, ενώ το άλλο φύλλο της υποδείχτηκε να μην το ανοίγει. Σε λίγο αναγκάζεται να πει, ότι ήταν κλειδωμένο. «Αφού ήταν κλειδωμένο και δεν είχες το κλειδί, γιατί λες ότι σου υποδείχτηκε να μην το ανοίγεις», αναγκάζεται να ρωτήσει η πρόεδρος. «Οταν λέω ότι μου υποδείχτηκε, αυτό εννοώ, ότι ήταν κλειδωμένο» (!!) είναι η απάντηση.

Οταν οι ερωτήσεις φτάνουν στην υποτιθέμενη γιάφκα της Αμφίσου, η Κυριακίδου λέει ότι έμαθε για την υπάρξη της, επειδή βρήκε μια απόδειξη της ΔΕΗ ψάχνοντας την τσάντα του Κανά. «Πώς γνωρίζατε τη διάρκεια της μίσθωσης, από το 1991 μέχρι το 1993;», ρωτάει ο συνήγορος. «Δεν τη γνωρίζω», απαντά η Κυριακίδου, για να αποδειχτεί ομέσως ότι σε προηγούμενη κατάθεσή της έχει μιλήσει για 1990-93! Ο συνήγορος υπενθυμίζει, ότι στην πρώτη κατάθεσή της στον Διώτη είπε ότι χώρισε με τον Κανά το 1990 και στην επόμενη ανέβασε την ημερομηνία στο 1993, ακριβώς για να περιληφθεί η διάρκεια μίσθωσης της υποτιθέμενης γιάφκας!

Αμέσως μετά, αγνοώντας την ερώτηση που της έχει υποβληθεί, επανέρχεται σε κάτι που είπε χτες: «Ξέρω και άλλα δυο άτομα, εκτός από τον Βεντούρη, που τους έδωσε Αντιπληροφόρηση ο Κανάς, διότι έκρινε ότι η σκέψη τους ήταν πέρα από τα κοινοβουλευτικά κόμματα, αλλά δεν θα πω τα ονόματά τους, διότι θα έρθουν και θα πουν ότι συνωμότησα ενεντίον του Κανά. Πατριώτες του είναι, δεν θα πάρουν το μέρος

μου»!!!
Οταν η συζήτηση ήρθε στον Βεντούρη, η Κυριακίδου με έμφαση άρχισε να φωνάζει ότι μόνο μια φορά συζήτησε με τον Βεντούρη περί Κανά και ΕΛΑ, στο κιμωλιάτικο καφενείο στον Πειραιά. Οταν αντιλαμβάνεται ότι ο Βεντούρης έχει καταθέσει πως του έκανε τη σχετική συζήτηση τρεις φορές, αρχίζει να τα γυρίζει: «Στο σπίτι του δεν κάνωμε τέ-

τοια συζήτηση. Μπροστά στη μάνα του»). Ο συνίγορος της λέει ότι θα ζητήσει την κατ' αντιπαράσταση εξέταση της με τον Βεντούρη, όπως έγινε στη δεύτερη δίκη. «Πόσες φορές συζητήσατε;», ρωτάει η πρόεδρος. «Μια-δυο φορές, δε θυμάμαι τώρα», είναι η απάντηση! Επιμένει, επίσης, ότι δεν είπε τίποτα στον Βεντούρη για τον Τσιγαρίδα. Ο Βεντούρης, όμως, ήταν κατηγορηματικός: «Μου είπε ότι ο Κανάς ήταν στον ΕΛΑ και έφερνε εκρηκτικά από την Κάλυμνο με κάπιοιν Τσιγαρίδα και τον Γιάννη Σερίφη! Ή πρόεδρος παρεμβαίνει, ζητά διευκρινίσεις για το αν έστω αναφέρθηκε το όνομα Γιάννης και η Κυριακίδου επιστρέφει στο αγαπημένο της μοτίβο: «Δεν θυμάμαι!»

Αμέσως μετά έρχεται η έκθεση (για πολλοστή φορά) της προέδρου. Ο συνήγορος ρωτά αν η Κυριακίδου έχει οποιαδήποτε γνώση για μεταφορά εκρηκτικής ύλης από την Κάλυμνο και η Κυριακίδου απαντά αρνητικά. «Έχει πει για τη σκόνη, που ο κ. Τσαγαρίδας είχε τα μέσα και δεν τον ελεγχαν στο τελωνείο», λέει η πρόεδρος και αφήνει τους πάντες άναυδους. Η Κυριακίδου σπεύδει να διευκρινίσει ότι είπε πως τη σκόνη τη βρήκε στην τσάντα του Κανά, χωρίς να ξέρει που τη βρήκε. Ζεματισμένη η πρόεδρος και ενώ οι συνήγοροι διαμαρτύρονται, παραδέχεται ότι μπορεί να έκανε λάθος και ότι «δεν έχει σημασία από πού την προωθεύτηκε»!!!

Η συζήτηση περνά στη σχέση Κυριακίδου-Αμοιρίδη (ασφαλίτης της Αντιτρομοκρατικής). Ο συνήγορος προσπαθεί να ελέγχει την Κυριακίδου και η πρόεδρος των διακόπτει συνεχώς, λέγοντάς του ότι αυτό δεν έχει σημασία. Ελέγχω την αξιοπιστία της μάρτυρος, επιμένει ο Μ. Καλογήρου, διότι μέχρι τη δεύτερη δίκη υποστήριζε ότι δεν γνώριζε τον Αμοιρίδη, ενώ αυτός κατέθεσε πως η Κυριακίδου τον αναγνώρισε, όταν ανέλαβε τη φύλαξη της, και του θύμισε ότι ήταν συμμαθήτες. Η πρόεδρος προ-

σπαθεί να εμποδίσει τον συνήγορο κι όταν αυτός της λέει ότι προσπαθεί να αποδειξεί ότι η Κυριακίδου λέει φέματα, του απαντά: «Αυτό το φέμα σας πείραξε, κύριε συνήγορε;»!!! «Με πειράζουν όλα τα φέματα», ήταν η ήρεμη απάντηση του Μ. Καλογήρου.

Αμεσώς μετά το διαλείμμα και πριν συνεχίσουν οι συνήγοροι με ερωτήσεις, η Κυριακίδη έκανε μια συγκλονιστική αποκάλυψη: Πριν από ενάμιση χρόνο, καθαρίζοντας το λεβητούσιο στην πολυκατοικία που κατοικεί, βρήκε μια ξεχασμένη κούτα με πράγματα από την Πολέμωνας. Είχε κλειδιά, είχε καδράκια, είχε και το δεύτερο γάντι που φορούσε η Μυρτώ (το πρώτο το είχε προσκομίσει στη δεύτερη δίκη). Το γάντι έχει χρώματα κι αυτό αποδεικνύει ότι λέει φέματα ο Κανάς ότι τα γάντια ήταν της κόρης τους!!! (Δε νομίζουμε να θέλετε να τα περιέρχουμε)

Αφού τελείωσε η φοιδρή παρένθεση, ξανάρχισε το μαρτύριο. Η Κυριακίδου μας είχε προϊδέασε, ότι την Αλέκα Ζορμπαλά (υπεράσπιτο Τογκαρίδα) την έχει «στη μπούκω», διότι –όπως είπε– στην προηγούμενη δίκη την είχε προσβάλει! Στην πραγματικότητα, ήξερε ότι η Ζορμπαλά και την υπόθεση γνωρίζει καλά και τα της λειτουργίας της Αριστεράς στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. Αρχισε, λοιπόν, το μπάχαλο, για να μην απαντά επί της ουσίας. Για παράδειγμα, όταν γίνονταν ερωτήσεις για τη σχέση της με τον Χρήστο Κασιμό, απαντού-

εσε: «Δεν θα απαντήσω σε καμιά ερώτηση, γιατί αυτός ο άνθρωπος μου φέρθηκε τόσο καλά που δεν θέλω να αναφερθώ στο όνομά του! Οταν ρωτήθηκε ποιο ήταν το ψευδώνυμο του Χρ. Κασίμη, δεν θυμόταν: «Εγώ γνωλιά τον φώναζα! Υποτίθεται ότι θυμάται ένα σωρό ψευδώνυμα, Μυρτώ, Στέλλα, Γιάννης, Γιώργος, αλλά δεν θυμάται το ψευδώνυμο του πρώτου νεκρού αντάρτη πολέως στην Ελλάδα!»

Οποις στην Ελασσά:
Οταν ή Αλ. Ζορμπαλά της υπενθύμισε ότι στις οργανώσεις της Αριστεράς δεν προσφωνούνται ως «κύριοι» αλλά ως «σύντροφοι», απάντησε: «Πού να θυμάμαι; Μπορεί να λεγόμασταν και σύντροφοι! Ούτε του Τσουτσουβή το φευδώνυμο θυμόταν, μολονότι υποτίθεται ότι τον είχε συναντήσει. Γενικά, η Κυριακίδου θυμάται μόνο ό,τι έχει σχέση με τους κατηγορούμενους σ' αυτή τη δίκη, τίποτ' άλλο. Τους νεκρούς, όπως ο Καστίμης και ο Τσουτσουβής τους θυμάται με τα προγματικά τους ονόματα, όπως ακριβώς τους γνωρίζει η Αστυνομία.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας παρενέβη δηλώνοντας ότι το χώρο που εκδιδόταν ή Αντιπληροφόρηση ο Χρ. Κασίμης τον νοίκιασε με το όνομά του και όχι με φεύγοντο όνομα ή πλαστή ταυτότητα. Αυτό είχε μια συγκεκριμένη λογική. Αν έκανε «ντου» η Αστυνομία και εύρισκε το χώρο νοίκιασμένο με φεύγοντο όνομα, θα δημιουργούνταν πρόβλημα, ενώ αν τον εύρισκε νοίκιασμένο με πραγματικό όνομα, το πολύ να πήγαινε κατηγορούμενος για ένα πταίσμα, διότι το περιοδικό δεν έγραψε υπεύθυνο έκδοσης. Εκεί πια η Κυριακίδου έπαιθε αμόκ. Αρχισε να επιτίθεται στον Χρ. Τσιγαρίδα, να λέει διάφορα παραληρηματικά του τύπου «αυτός είχε ψυχοπαίδι τον Κανά, να μας πει γιατί έπαιρνε ηλεκτρολόγιο τον Κανά και στην Κάλυμνο και πάντού, καλά σου τα λέει ο Κανάς» και άλλα τέτοια. Στο τέλος άρχισε να φωνάζει κλαίγοντας ότι την πονάει το κεφάλι της...

Αφού την ηρέμησε προς στιγμήν η πρόεδρος, η Αλ. Ζορπαλά προσπάθησε να συνεχίσει. Κατάφερε να αποδείξει, ότι η υποτιθέμενη έξοδος της Κυριακίδου, του Κασίμη με το παιδί του και δυο άλλων για παγωτό στη «Χαρά», αφού πρώτα βρέθηκαν στο χώρο έκδοσης της Αντιπληροφόρησης, δεν θα μπορούσε να γίνει, γιατί απλούστατα το παιδάκι του Κασίμη δεν θα μπορούσε να είναι περισσότερο του ενός έτους! Ας αφήσουμε το γεγονός ότι ο Κασίμης δεν θα έπαιρνε ποτέ το παιδί του για να το πάει βόλτα στην Αντιπληροφόρηση.

Τελειώνοντας ή Αλ. Ζωρμπαλά οηλώσε στό δεν θα κάνει καμία ερώτηση στην Κυριακίδου σχετικά με τον Τσιγαρίδα, γιατί απλούστατα στην πρώτη δίκη η Κυριακίδου ανέφερε και είναι καταγραμμένο στο πρακτικό, ότι αισθάνθηκε μεγάλη έκπληξη όταν έμαθε ότι ο Χρ. Τσιγαρίδας ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε από την Κυριακίδου να διευκρινίσει τι ενοούσε όταν έλεγε πως αν δεν γίνονταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν θα εξαρθρωνόταν κομιά οργάνωση. Η Κυριακίδου προσπάθησε να το γυρίσει, ότι δεν εννοούσε πως η υπόθεση στήθηκε από την Αστυνομία, αλλά πως δούλεψαν καλύτερα και εξάρθρωσαν τις οργανώσεις! Στη συνέχεια, αποδεικνύοντας ότι δεν στερείται κουτοπονηρίας, ρώτησε τον Τσιγαρίδα: «Αφού δεν είχαν στοιχεία, αφού εγώ δεν είπα τίποτα στον Διώτη, τότε εσύ γιατί ανέλαβες την πολιτική ευθύνη; Σου έδειξε ο Διώτης τίποτα ατράντοχτα στοιχεία!». Ο Τσιγαρίδας απάντησε, μολονότι η πρόεδρος προσπάθησε να τον αποτρέψει: «Από τη δική σου κατάθεση, τρεις άνθρωποι βρέθηκαν στη φυλακή ως μέλη του ΕΛΑ. Εμένα με είχαν

δώσει άλλοι, όχι εσύ και ήμουν αποφασισμένος να αναλάβω την πολιτική ευθύνη για να υπερασπιστώ την οργάνωσή μου. Άλλωστε, ήμουν βέβαιος ότι αν δεν αναλάβειαν την πολιτική ευθύνη, σε μια επόμενη κατάθεσή σου θα έλεγχες και για μένω».

Οταν ο Χρ. Τσιγαρίδας άρχισε να στριμώχνει την Κυριακίδου, παρενέβη η πρόεδρος και παραπήρησε ότι πρέπει να κάνει ερωτήσεις μόνο σχετικά με το άτομο του! Ο Τσιγαρίδας δε μάσθησε: «Όχι, έχω υποχρέωση να αποδείξω ότι αυτή η κατηγορία είναι εξ ολοκλήρου στημένη και η βασική μάρτυρας κατασκευασμένη». Ποιο ήταν το στρίμωγμα; Απαντώντας σε ερώτηση του Τσιγαρίδα, η Κυριακίδου απάντησε ότι δεν θυμάται τον αριθμό του κτιρίου που εκδιδόταν η Αντιπληροφόρηση, μολονότι είχε πάει πολλές φορές. «Τότε πως θυμόσασταν το νούμερο Τενέδου 18 για μια άλλη γιάφκα που υποτίθεται ότι μια φορά σε πήγε ο Κανάς και το ανέφερες στην πρώτη κατάθεσή σου?»; Κόκαλο η Κυριακίδου, πήγε να το ρίξει στην τρελήσα, όμως και η πρόεδρος (ακρού πρώτα έψαξε και βρήκε την κατάθεση της Κυριακίδου στον Διώτη, μη τυχόν και ο Τσιγαρίδας μπλοφάριζε) επιανέλαβε την ερώτηση: «Πώς θυμόσαν τον αριθμό και τον ανέφερες στον Διώτη;!!! Η επόμενη ερώτηση Τσιγαρίδα ήταν σχόλιο: Κατέβασε την παραπομπή της στην

«Καλά, ολόκληρη Αντιτρομοκρατική δεν πτήγε να δει τίποτα στην Τενέδου 18, όπως πτήγε στην Πάτμου, την Πολέμωνος, την Αμυρίου!». «Δεν θα απολογηθώ για το πώς δουλεύει η Ελληνική Αστυνομία», ήταν η απάντηση της Κυριακίδου! Είναι μια λεπτομέρεια που και εμάς μας έχει διαφύγει. Για την Τενέδου 18 μούγκα! Ή δεν βρήκαν κανέναν στην Τενέδου για να συνεργαστεί και να στήσουν κάτι ή (που είναι το πιθανότερο) η Τενέδου μπήκε για να εξυπηρετήσει κάτι άλλο, το οποίο εγκαταλήφθηκε στη σιωνέσιο.

Στη συνέχεια, ο Χρ. Τσιγαρίδας επανέφερε το θέμα της περιγραφής του Χρ. Κασίμη, που η Κυριακίδου τον έχει περιγράψει με τρεις διαφορετικούς τρόπους. Και καλά, ως προς το χρώμα των μαλλιών μπορεί κάποιος να μπερδευτεί, όμως ως προς το ύψος αποκλείεται. Ο Μιχάλης Κασίμης υπήρξε καπηγορηματικός στην προηγούμενη δίκη: ο αδελφός μου ήταν λίγο πιο ψηλός από τον Τσιγαρίδα (δηλαδή, πάνω από 1.80)!

Εκεί που επήλθε το τέλος της Κυριακίδου, ήταν όταν ο Τσιγαρίδας τη ρώτησε σχετικά με τη δουλειά που υποτίθεται ότι έκανε στην Αντιπληροφόρηση. Η Κυριακίδου απάντησε ότι έβγαζε τα φυλλάρια πολιμύνος και αυτό τα

ζει τα φυσικά ο πολύγραφοι και αυτή τα έπαιρνε, τα έβαζε κατ' αριθμητική σειρά και έδενε τα τεύχη. Εξήγησε, λοιπόν, ο Τσιγαρίδας, ότι ο πολύγραφος παρήνει μια μεμβράνη η οποία έχει μόνο δυο σελίδες. Τυπώνονται πρώτα όλα τα αντίτυπα αυτών των δύο σελίδων, μετά έμπταινε άλλη μεμβράνη με άλλες δυο σελίδες κ.ο.κ. Πρέπει να τυπωθούν όλες οι σελίδες, σε όλα τα αντίτυπα και μετά να αρχίσει η διαδικασία της όποιας βιβλιοδεσίας. Δεν υπάρχει περίπτωση να δουλεύει πολύγραφος και ταυτόχρονα να γίνεται βιβλιοδεσία. Τελειώνει ο πολύγραφος και μετά αρχίζει η βιβλιοδεσία. Αυτό αποδεικνύει ότι η Κυριακίδου ποτέ δεν βρέθηκε εκεί που εκδίδοταν η Αντιπληροφόρηση, γ' αυτό και δεν μπορεί να περιγράψει τη δουλειά. Εφτασε στο σημείο να πει ότι έβγαζαν το πολύ καμιά τριανταριά αντίτυπα του κάθε τεύχους της Αντιπληροφόρησης!

Ούτε ήταν σε θέση η Κυριακίδου να απαντήσει πότε πήγαν και καθάρισαν το χώρο της Αντιπληροφόρησης μετά τον θάνατο του Κασίμη: το βράδυ που σκοτώθηκε, την άλλη μέρα, πάτω: Με μαεστρικό τρόπο ο Τσιγαρίδας απέδει-

ότι ποτέ η Κυριακίδου δεν πήρε μέρος στο καθάρισμα του χώρου. Ο χώρος καθαρίστηκε λόγες ώρες μετά τη δολοφονία του Καστίμη. Η Αστυνομία πήγε εκεί την άλλη μέρα το πρωί, γιατί ο Χρήστος Καστίμης είχε νοικιάσει το χώρο με το πραγματικό του όνομα, ενώ το μεσημέρι της ίδιας μέρας οι εφημερίδες δημοσιεύουν τη φωτογραφία του νεκρού αντάρτη. Γ' αυτό και η Κυριακίδου δεν μπορεί να κάνει περιγραφή του Καστίμη. Τον ξέρει μόνο από τη γνωστή φωτογραφία, που τον δείχνει διασωληνωμένο στο νοσοκομείο.

Ακολούθησε τραγέλαφος. «Είπες ότι μαζί με τον Κανά...», ξεκίνησε να λέει ο Τσιγαρίδας. «Να μη βάζεις στο στόμα σου τον Κανά», άρχισε να ουρλιάζει η Κυριακίδου. «Εσύ εκεί, κολλημένη με τον Κανά» σχολίασε η πρόεδρος. «Να μη βάζει στο στόμα του τον Κανά», το βιολί της Κυριακίδου. «Εδώ δε μιλάει ο Κανάς, γιατί μιλάς εσύ!», η πρόεδρος. «Να μιλήσει ο Κανάς», η Κυριακίδου ουρλιάζοντας. Μέσα σ' αυτόν τον τραγέλαφο ο Τσιγαρίδας κατάφερε να ολοκληρώσει την ερώτησή του: «Πώς είναι δυνατόν ο παράνομος Κανάς να πηγαίνει να πιάσει στίπι σε πολυκατοικία που έμενε αιστυνομικός?». «Τι μας πείροζε;», ήταν η απάντηση της Κυριακίδου! Μετά το διάλειμμα θυμήθηκε να συμπληρώσει, ότι ο αιστυνομικός στην Πολέμωνας ήταν συνταξιούχος.

Οταν ο Τσιγαρίδας ρώτησε την Κυριακίδου τι μέγεθος είχε ο πολύγραφος που τύπωνε την Αντιπληροφόρηση, αυτή απάντησε ότι ήταν σαν μια μεγάλη γραφομηχανή! Οποιος έχει δει στη ζωή του πολύγραφο ξέρει ότι δεν έχει καμιά σχέση με γραφομηχανή, ούτε ως εμφάνιση ούτε βέβαια ως μέγεθος. Ο πολύγραφος έχει τετραπλάσιο όγκο.

Οι Επιτευταίς ερωτήσεις του Χρ. Τσιγαρίδα αφορούσαν την Πολέμωνος. Η Κυριακίδου ουρλιάζοντας έλεγε: «Για την Πολέμωνος δεν απαντώ στον Τσιγαρίδα. Αμα θέλουν να με ρωτήσουν οι άλλοι!» Ή μια ερώτηση αφορούσε το πώς μπήκε στην Πολέμωνος και έπιασε τους άλλους στα πράσα. Δεν είχαν κλειδώσει από μέσα; Η Κυριακίδου δεν ήθελε να απαντήσει και ανογκάστηκε να παρέμβει δικαστής για να της πει ότι οι ερωτήσεις που της κάνει ο Τσιγαρίδας είναι απολύτως λογικές. Η επόμενη ερώτηση αφορούσε αυτό που έλεγε για το πώς πλήρωνε τα κοινόχρηστα. Τι χρειαζόταν το ειδοποιητήριο, αφού ο διοχετηριστής έχει την κατάσταση και ζέρει τι χρωστά το κάθε διαμέρισμα; Και πάλι δε μπορούσε να απαντήσει η Κυριακίδου.

Οσοι παρακολουθείτε για πρώτη φορά, έστω και μέσα από το ρεπορτάζ μας, κατάθεση της Κυριακίδου, σύγουρα θα είσαστε εντυπωσιασμένοι. Εμείς όχι. Αυτή ήταν όλες τις φορές η Κυριακίδου. Ενας εμπαθής άνθρωπος, γεμάτος μίσος και χωρίς την ικανότητα να μπορεί στοιχειωδώς να στηρίξει την αποστολή που της ανέθεσαν. Πρόκειται για το μεγαλύτερο από τα κατορθώματα των Διώτη-Νασιάκου-Σύουρο, της περιβόλητης «αντιτρομοκρατικής» τριπλέτας του Χρυσοχοΐδη. Κι όμως, σ' αυτό το «πράγμα» στηρίχτηκε η καταδίκη των Κανά, Αθανασάκη, Αγαπίου. Τώρα, στρέφει τα βέλη της κυρίως κατά του Τσιγαρίδα. Θεωρεί πως ό, τι ήταν να πετύχει για τους άλλους το πέτυχε. Η προστυχία με την οποία «αποστασιοποιείται» από τις προηγούμενες καταθέσεις της καθορίζεται από κουτοπονηρία: δύοι θα θεωρήσουν ότι δεν θέλω να πω όλη την αλήθεια την οποία γνωρίζω. Η στάση απέναντι στην Κυριακίδου είναι η λυδία λίθος επί της οποίας θα κριθούν τα μεληδάκια του δικαστήριου.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Τι μηδενική ανοχή ρε μηδενικά που σας ανεχόμαστε;...
Αλήθεια, γιατί αυτοί οι μ@λ@κες εξακολουθούν χρόνια τώρα να γαργαλούν το μαλακό κοινωνικό υπογάστριο, ονομάζοντας πρόκρυψη το χαρτί που έπειται των «τρομοκρατικών» ενεργειών; Πίσσα και πούπουλα στους πουπουλοφόρους.

Ημείς οι μις, οι μη ευρύσκετες, δεν μπορέσαμε να καταλάβουμε σε τι ενόχλησε μέρος του κινήματος ο Φίλιπ ντε λα Πλιάτσικ, γιατί έγραψαν ολόκληρο πανό πάνω ε Πάνο, μ' εκείνο το «όχι άλλο Πλιάτσικα» και γιατί τελικά του έκαναν τέτοια ανέλπιστη και δωρεάν διαφήμιση! Προφανώς κάποιοι επηρέαστηκαν από το παλαιότερο «όχι άλλο Νταλάρα» του Τζιμάκου –το «όχι άλλο κάρβουνο» του Κούρκουλου μάλλον δεν κολλάει– αλλά εκείνος, ο «συμπαγής καλλιτέχνης», δεν είχε μείνει εκεί. Η μπάλα πήρε τότε και Πάριο και Αλεξίου, μέχρι Ρίτσο, μοτοσικλέτες και ρεμπέτες, χωρίς ωστόσο δεαματικά αποτελέσματα.

Ορκίστηκε ο φόρτι φορδ (44ος) πρόεδρος των φίλων και συμμάχων αφροαμερικανών, στο περιδώριο του γουάσου πολυδεάματος πούστησε το «1984 Channel», η παγκόμια τηφλεόραση που εποπτεύει τον πλάνητα πλανήτη. Ο 47χρονος που έχει και μια G-8 από επερδαλείς αδελφούς κι αδελφές, πάιρνει τις τύχες του πλανήτη στα χέρια του, άλλοι τα παίρνουν στο κρανίο κι άλλοι σκέφτονται να πάρουν των ομητιών τους και να αποικήσουν νέους πλανήτες. «One of the same, shame!» αναφώνησε ο φύλαρχος Πιωπωρεούτινου από τα δάση της Hawaii, όπου ο μικρός Barack είχε κινδυνέψει από ένα κοπάδι barracuda κοντά σ' ένα μπαράκι [beach, ταυτόχρονα και bitch bar, ως ειδιστα]. Την ημέρα εκείνη, μερικοί πτωχοί συγγενείς στην μεμακρυσμένη ελληνική αποικία δυμήδηκαν τον Γιάννη Σκαρίμπα, που την έκανε δια παντός στις 20 Γενάρη του '84 (ποιος Orwell ρε);: «Κι ως πισώκωλα δα παγίνω πατώντας / μες σε κόρνα δα τα βροντούν και σαντούρια / οι παλιάσσι μου -στον αέρα πηδώντας / τα δούρια»...

Κάπι χαζά που γράφει ώρες και η στήλη «Κόντρες»!... Την πειράζει που ο δικός μας γουστάρει γουστέρεν και αμερικανές, την πείραξε, λέει, τώρα και το ότι ο πλανητάρχης γουστάρει Σπάντερμαν και Κόναν Βάρβαρο. Άλλα, έτσι είναι, το ημιμαδές και πτωχό προλεταριάτο δεν μπορεί ν' αντιληφθεί την αισθητική και τις απολαύσεις που προσφέρει η σχηματοποίηση των ανώτερων ενστίκτων της ελίτ (ποιες φρυγανιές ρε);.

Στην αρχή είναι το αδύο «μην κάνεις σκανδαλιές γιατί δα μας μαλώσει η μαμά». Μετεξελίσσεται στο φοβικό «μην κάνεις αταξίες γιατί δα μας τιμωρήσει ο δάσκαλος» και καταλήγει στο δουλικό «μην αντιδράς γιατί δα ενταδούν τα μέτρα καταστολής». Η πορεία της υποταγής παραμένει αναλλοίωτη, όμως τι περιμένει η Ακαδημία Αθηνών –ο προοδευτικότερος πνευματικός φορέας του τόπου– και δεν βραβεύει το κόμμα; (ένα είναι το κόμμα).

Τα ήδη και τα εύδυμα έδιμα του λαού, λάου-λάου μετατράπηκαν στα είδη και στα έτοιμα. Οι παλιοί καλοί καιροί ήταν παλιό καλό κερί που έλιωσε και μας τέλειωσε. Αντί για «μάδε παιδί μου γράμματα» η προτροπή προς τους νέους είναι «μάζευε παιδί μου πράμματα». Το μπλόκο της Κοκκινιάς αναβίωνε συχνά στα μπλοκ των πορειών και στα Εξάρχεια. Ο άνεμος προήχθη σε στρατηγό, το κορόσκυλο Rex παρέμεινε υπαστυνόμος, οι Ελοχίμ ελλοχεύουν και η Κίνα μετατράπηκε σε κύνα του καπιταλιστικού κυνοκομείου. Συλλογισμένη η συλλογική φαντασία εγκλωβίστηκε σε προσωπικά δεδομένα, το «ubi bene ibi patria» (όπου είσαι καλά είναι πατρίδα) των Λατίνων έγινε «όπου είναι η πατρίδα είναι καλά» των ξενοφοβικών. Οι μουσουμόκοι εμπορεύονται, οι μουσουμόκες ανακρίνουν, οι λιάνες σχολιάζουν και οι σχολιαστές λιανίζουν. 85 χρόνια τα σύνορα της χώρας παραμένουν αμετάβλητα, η δημοκρατία έκλεισε 35ετία και πρέπει να βρει τα μείον (ταμείον) για να συνταξιοδοτηθεί, η Νέα Δημοκρατία δεν παλιώνει κι ο ΣυΡΙΖΑ αστόχησε. Από και που είχε βγει στο κλαρί ο Κλάρας, φτάσαμε στη συνδοιπόρο της λεωφόρου Αλεξάνδρας, Αλεξάνδρα κι από τους αποκαταστημένους κατοχικούς στους εκτεθειμένους ενοχικούς κουκουλοφόρους. Που τώρα έχουν είτε τους ρουπαλοφόρους είτε την ΕΛΑΣ απέναντι κι όχι –κατά περίπτωση– από δίπλα...

Κουραστήκαμε να μετράμε μετασάντες μετανάστες και συλλήθηδην συλλήψεις. Μας σκοτεινάζουν τις μέρες, να τους φωτίσουμε τις νύχτες. Κάλιο αιγάλη παρά πατέ.

Η ιστορία εκδίδεται... Αυτοί έχουν MP-5 κι εμείς ακόμα γράφουμε MP 3. Με Πλιάτσικα...

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

ΥΓ: Corc on E.A.: φελλός στην Ελληνική Αστυνομία, δηλαδή!!!

Ανακοινώσεις της Αντίστασης

Οι οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης εκδίδουν ανακοινώσεις που αναφέρουν τις ενέργειες που έκαναν, τις απώλειες που προκάλεσαν στο σιωνιστή εισβολέα και τους άνδρες τους που έπεισαν μάρτυρες στον ογώνα. Στα χιολογύμενες μερικά στοιχεία απ' αυτές τις ανακοινώσεις, γιατί ο χώρος δεν επιτρέπει να τις παραβέσουμε ολόκληρες.

Οι Ταξιαρχίες Εζεντίν άλ-Κασάμ, ένοπλο τμήμα της Χαμάς, έδωσαν στη δημοσιότητα τον πίνακα που ακολουθεί.

Από υπουργός, μουσουργός

Military Communiqué

Sixth Part of Al Qassam responses in twenty day in Gaza strip
Al-Qassam Brigades is declaring its responsibility for the following operations as a response to Zionist aggression on the Palestinian civilians:

Target	Death	Injury	Sniping	Bulldozer
27th of December, 2008 to 14th of January, 2009	40	350	48	8
14th of January, 2009	0	22	0	4
Target	Tanks	Armored	Vehicles	House
27th of December, 2008 to 14th of January, 2009	14	4	7	12
14th of January, 2009	6	4	0	0
Target	Drones		Helicopter	
27th of December, 2008 to 14th of January, 2009	1		5	
14th of January, 2009	0		0	

These operations are part of the repelling operations against the occupation assaults on Geza Strip and West Bank, and as a response for the ongoing aggression against Palestinian people.

Ezzedeen Al-Qassam Brigades
Information Office
January 16th, 2009

Ζήτω ο διεθνής αγώνας και η αλληλεγγύη!».

Η ένοπλη πτέρυγα της Φατάχ, ο Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Άλ-Άκσα, ανακοίνωσε στις 19 Γενάρη, ότι οι μαχητές της στη Λωρίδα της Γάζας εκτόξευσαν 102 ρουκέτες και 35 όλμους εναντίον του ισραηλινού στρατού κατά την διάρκεια της Επιχείρησης «Καυτό Μολύβι» στη Λωρίδα της Γάζας. Ακόμη, ότι οι ελεύθεροι σκοπευτές της πυροβόλησαν και τραυμάτισαν 3 ισραηλινούς στρατιώτες και πυροδότησαν 6 εκρηκτικούς μηχανισμούς εναντίον των ισραηλινών στρατευμάτων. Ανακοίνωσαν επίσης ότι ο Άλι Χιτζάζι, ένας από τους ανώτατους διοικητές τους, υπεύθυνος των πυρήνων που εκτόξευαν ρουκέτες εναντίον του Ισραήλ, σκοτώθηκε κατά την διάρκεια των μοχών. Επίσης ότι ο περισσότερες εκτοξεύσεις ρουκετών και όλμων έγιναν σε συνεργασία με μέλη του ένοπλου σκέλους της Ισλαμικής Τζιχάντ, των Ταξιαρχιών Αλ-Κουντς.

Οι Ταξιαρχίες Άλ Κουντς της Ισλαμικής Τζιχάντ ανακοίνωσαν ότι εκτόξευσαν 262 ρουκέτες σε ισραηλινούς στόχους.

Απ' αυτές 158 χτύπησαν την Ασκελόν, τη Συντερό, τη Κεφαρ Αζά, τη Νάχολ Οζ, τη Νιρ Οζ, τη Μπεερί, τη Νιρίμ, τη Μιφταχίμ και την Εσκόλ, τραυματίζοντας 16 εποίκους και προκαλώντας ζημιά σε κατοικίες και δημόσια κτήρια. Εκτόξευσαν επίσης 77 όλμους στη Μεγκάν, την Κισουφίμ και σε σημεία συγκέντρωσης τεθωρακισμένων στην βορειοκεντρική και νοτιοανατολική περιοχή της Γάζας, τραυματίζοντας ισραηλινούς στρατιώτες.

7 ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολήθηκαν, ενώ τουλάχιστον 18 σκοτώθηκαν και 56 τραυματίστηκαν, όταν οι Ταξιαρχίες Άλ-Κουντς ανατίναξαν εκρηκτικά σε κτήρια που ήταν πολιορκευμένα, όταν εισέβαλαν σ' αυτά ισραηλινούς στρατιώτες. Επίσης, εκτοξεύτηκαν 27 ρουκέτες από RPG και πυροδοτήθηκαν 32 εκρηκτικούς μηχανισμούς εναντίον τεθωρακισμένων οχημάτων και ομάδων καταδρομών του σιωνιστικού στρατού.

Οι Ταξιαρχίες Άλ-Κουντς έχασαν 34 μαχητές, οι οποίοι έπεισαν σαν μάρτυρες στον ογώνα.

Στο διαδίκτυο άρχισαν ήδη να πυκνώνουν τα σχετικά βί-

Η ΝΙΚΗ ΕΣΤΕΨΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ

■ Το έργο των Γιαννάκου-Στυλιανίδη

Παρακαταθήκη για τον Αρη

«Ανεμο αλλαγής» έβλεπαν αστικά ΜΜΕ να πνέει στο υπουργείο Παιδείας, με την τοποθέτηση του Αρη Σπηλιωτόπουλου. Η προπαγάνδα δούλεψε δραστήρια όλο αυτό το διάστημα, για να πείσει, κυρίως τη νεολαία, να κάτσει στ' αυγά της, αναμένοντας σαρωτικές ίσως πρωτοβουλίες του υπουργού, που θα αλλάξουν το κλίμα στην εκπαίδευση. Και πριν αλέκτορα φωνήσαι, ο Αρουλής έσπευσε να αποδείξει ότι το όνειρο ήταν απτατρό.

Συναντήθηκε διαδοχικά με τη Μαριέττα Γιαννάκου και τον Στυλιανίδη, υπογραμμίζοντας συμβολικά ότι το έργο έχει συνέχεια. Άλλωστε, αυτό φρόντισε να το κάνει σακρές και με λόγια, τονίζοντας ότι «η κ. Γιαννάκου έκανε ένα πάρα πολύ σημαντικό έργο στο υπουργείο Παιδείας, το οποίο αποτελεί παρακαταθήκη για όλους μας» και «εμείς καλούμαστε να το συνεχίσουμε». Τα ίδια έπειτα και μετά τη συνάντηση με τον Στυλιανίδη.

Για όσους δε θυμούνται, η Μαριέττα Γιαννάκου προώθησε την αξιολόγηση-χειραγώγηση-υποταγή των Πανεπιστημίων στην αγορά και δια ρόπαλου τον νόμο-πλαίσιο, παρά την κατακραυγή φοιτητών, πανεπιστημιακών, που εκφράσθηκε σε μαζικό πολύμηνο κίνημα. Ο δε Στυλιανίδης, που υπήρξε αμετακίνητος, ακόμη και στις εκκλήσεις πανεπιστημιακών, που συμφωνύσαν με το νόμο-πλαίσιο, να υπάρξει παράταση του χρόνου εφαρμογής κάποιων διατάξεων του (π.χ. συγγράμμα-

τα), προώθησε το νόμο για τα μεταπτυχιακά και την έρευνα, ολοκληρώνοντας το σκηνικό των αντιδραστικών αλλαγών και στη συνέχεια ετοίμασε την ταφόπλακα για το δημόσιο Πανεπιστήμιο, στρώνοντας το δρόμο στην αναγνώριση των «κολεγίων».

Αυτού του έργου επιθυμεί να είναι άξιος συνεχιστής ο Σπηλιωτόπουλος. Και η Μαριέττα φρόντισε να το κάνει κατανοητό, λέγοντας ότι «το κράτος έχει συνέχεια και το πρόγραμμα της κυβέρνησης έχει συνέχεια, διότι πρόκειται για ένα στρατηγικό πρόγραμμα 8ετίας».

Αφού ξεκαθαρίστηκε η συνέχεια του κυβερνητικού έργου από όλες τις πλευρές, ο υπουργός Παιδείας έβγαλε και πάλι το μογικό χαρτί του «διάλογου» για την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια, που «θα κινηθεί πάνω σε tabula rasa». Τα ωραία λογάκια για τα «άγραφα χαρτιά» και για τις «μη προειλημμένες αποφάσεις», έσπευσε να σκορπίσει και πάλι η Γιαννάκου: «είχαμε πει το 2006, ότι μετά τις εκλογές θα συζητηθεί η αλλαγή του συστήματος εξετάσεων -δε μήλησε ποτέ κανείς για κατάργηση των εξετάσεων όπως αναφέρατε- για να αποδε-

ώρες (το πρωί σχολείο, το απόγευμα φροντιστήριο δηλαδή), υποχρέωση των μαθητών να αποφασίζουν στη Β' Λυκείου για το αν επιθυμούν να συνεχίσουν στην Ανώτατη Εκπαίδευση, προετοιμασία αυτών που επιθυμούν να συνεχίσουν, επιλέγοντας δύο κατευθύνσεις (Θεωρητική, Θετική) τις απογευματινές ώρες και εξετάσεις που θα διεξάγονται στο τέλος της Γ' Λυκείου σε πανελλαδικό επίπεδο υπό την ευθύνη του ΥΠΕΠΙΘ. Είναι φανερό ότι η πρόταση αυτή καμιά σχέση δεν έχει με τις τυμπανοκρουσίες για «ελεύθερη πρόσβαση», γι' αυτό και ο Σπηλιωτόπουλος, πονηρά σκεπτόμενος, επειδή θέλει να διατηρήσει το νεφελώμα, προσπέρασε το σκόπελο, λέγοντας ότι η πρόταση του ΕΣΥΠ θα είναι «μια από τις πολλές απόψεις», που θα ακουστούν στον «διάλογο».

Τη φιλολογία κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου συνέχισε η Μαριέττα Γιαννάκου, δίνοντας διευκρινήσεις για τη σχετική διάταξη του νόμου-πλαίσιο, την οποία υπερασπίστηκε, ενώ ανέφερε και τις στημένες που σε αυτό εισέβαλαν οι δυνάμεις καταστολής, με τη συγκατάθεση των τότε πρυτάνεων Σταθόπουλου και Μαρκάτου. Μούγκα και πάλι ο Αρης. Η σωπή του προς απάντηση μας, που λέει και ο λαός,

Γιούλα Γκεσούλη

Μια από τις κατακτήσεις της νεολαιίστικης εξέγερσης του Δεκέμβρη είναι η «Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Νέας Φιλαδέλφειας», που γεννήθηκε από την κατάληψη του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας. Ήταν κατά γενική ομολογία μια από τις πιο επιτυχημένες καταλήψεις δημόσιων χώρων, πρόγραμμα που είχαμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε από πρώτο χέρι, παρακολουθώντας συνελεύσεις και άλλες εκδηλώσεις της κατάληψης. Η επιτυχία οφείλεται στο ότι η κατάληψη δεν κλείστηκε στον εαυτό της, αλλά ανοίχτηκε στον κόσμο της περιοχής, πάρινοντας υπόψη ευαισθησίες, ακόμη και προκαταλήψεις. Η κατάληψη σταμάτησε την παραμονή της πρωτοχρονίας, όμως ο κόσμος που τη στήριξε εξακολουθεί να λειτουργεί συλλογικά και να πραγματοποιεί εκδηλώσεις στον ίδιο χώρο. Αυτό το Σαββατοκύριακο είναι αφιερωμένο στην αλληλεγγύη στην εργάτρια Κ. Κούνεβα που δέχτηκε τη μαφιόζικη επίθεση των εργολάβων-δουλέμπτωρων της καθαριότητας. Το Σάββατο έχει προβολή ταινίας («Ψωμί και τριανταφύλλα» του Κεν Λόουτζ) στις 7:30 και την Κυριακή συζήτηση με θέμα την εργοδοτική τρομοκρατία, στις 7:00. Επίσης, από τις 11 το πρωί θα λειτουργεί έκθεση ζωγραφικής.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Να σας πω, εγώ... να... δηλαδή... βεβαίως και αποκρύψω την τρομοκρατία, αλλά... ξέρετε... έτυχε να συμπέσει η συγγραφική πρακτική μας μ' αυτή του Επαναστατικού Αγώνα. Εκείνοι στις σφάρες απαντάνε με σφάρες, εμείς στις μ@λ@κίες απαντάμε με μ@λ@κίες. Τα του Καϊσαρις των Καϊσαριδηών δηλαδή και τα της καϊσαρικής τομής εκμισεύμενα, στα σενάρια των cult movies του μελλοντούς. Αναφέρομαι βέβαια στην πέμπτη παραλλαγή του δικαστικού δράματος που ανεβαίνει φέτος με εξαιρετική επιτυχία –είναι sold out που λένε και οι μορφωμένοι δυτικοί δημοσιογράφοι, yeah– στη θεατρική σκηνή «Κόρη της Θάλασσας» (κόρη δ' αλός ή daughter's sea για τους πάτρωνες και μέρος των σεναριογράφων). Μέχρι κι οι καραφλοί σύντροφοι τραβάνε τα μαλλιά τους, άλλοτε για ατάλαντες τινές σταρλετίτσες κι άλλοτε για το αφίμητο υποκριτικό τάλαντο των πρωταγωνιστών. Πέφτουν τα τάλαντα βροχή και τη φορά αυτή δεν αναφέρομαι σε ταλέντα, αλλά σε τάλαντα, dollars, πώς τα λένε; Σαν αντιστάθμισμα στα ρούβλια που ερχόταν σε τσουβάλια βρες αδερφέ και τα έσερνε ο χαμάλης Φιλίπ (όχι ο ντε λα Πλιατάκης που τον έκραξε το κίνημα, όπως γράφει κι η σαχλή στα «Αντικυνωνικά», αλλά ένας άλλος).

Στάζει! Το ταβάνι μου λέω από τη βροχή, που πήγε το μιαλό σας; Γ' αυτό περνάμε γρήγορα σ' ένα παραδοσιακό ηπειρώτικο, να πά' να φέρω καμιά λεκάνη γιατί θα πλημμυρίσει η ερωτική φωλίτσα μου. Κι άντε μετά να αποδείξω ότι δεν είμαι ο Ντάμπο το ελεφαντάκι που το βράδυ έρχεται τοχό-τοχό από τη σούρα και δεν ανάβει φως μην τον πάρει χαμπάρι η απέναντι (την τσιμπολγάκια κι αυτή. Κακό είναι;).

Τ' ακούσατε τι γίνηκε στα Γιάννενα στη λίμνη που πνίζανε τις δεκαεφτά με την κυρα-Φροσύνη; Ομως δείτε, ρωτήστε και γ' άλλα που συμβαίνουν και που μακριά από το φως, μες στα σκοτάδια μένουν.

Τις άλλες, για παράδειγμα, ροβόλησε η Μαλάμω* -που είχε άντρα αγωνιστή κι απύχησε στο γάμο- κι ακόμα δεν μας το 'σκασε: sex room ήταν η γιάφκα;

Εμεινε αξεδιάλυτο στη δίκη του κυρ-Κάφκα.

Αλλη καμιά δεν το 'βαλε το κλαρωτό φουστάνι μόν' η Φροσύνη απ' το κλαρί πέρασε στο σεργιάνι

και η Μαλάμω η τρελή, η ζουρλοπαίνεμένη

έχασε ό,τι είχε πει! Κι η άλλη επιμένει να τη σκουντά, να την τραβά, να της υπενθυμίζει κι από την αίθουσα ως εδώ ο τόπος να μυρίζει!

«Δεν στο λεγα Φροσύνη μου; Κρύψε το δαχτυλίδι γιατί αν το μάθει ο Αλή πασάς θε' να σε φάει το φίδι

κι εσύ Μαλάμω τι έπαθες; Alzheimer σε ζώνει και σ' άδειασαν οι φίλοι σου και σε αφήσαν μόνη;

Ποια τελικά είν' η Μυρτώ, που 'ν' οι φωτογραφίες που 'ναι των καθοδηγητών οι μηχανορροφίες;

Αν είναι τουόκοι κι έφυγαν, χήλια φλουριά τους δίνω Μαλάμω να σε πάρουνε από το show εκείνο.

Πασά μου που 'σαι; Πρόβαλε, τρέξε να τη γλιτώσεις και από τον περίγελο το σούργελο να σώσεις γιατί σ' εμάς βεζίρηδες τα γρόσια δεν περνάνε μαζί με τις δεκαεφτά τα φάρια θα σας φάνε.

Να 'ταν οι πέτρες ζόχαρη, να ρίχνανε στη λίμνη για να γλυκάνε το νερό για την κυρα-Φροσύνη και στη Μαλάμω να λέγων που σέρνεται στο χώμα

τι 'ναι σελιδοποίηση και μερικά ακόμα.

Φροσύνη κλαίει το σπίτι σου, σε κλαίνε οι κυράδες και τη Μαλάμω τη γελούν σε Κάλυμνο – Κυκλάδες.

Ολες οι καπετανίσσες που στήσαν' οι γραφιάδες ρόμπτες γίναν' ξεκύμπτωτες απ' τις πολλές χοντράδες, τις ψήφα

Να γίνει τώρα γήπεδο, στο διάολο ο Βωβός 100 χρόνια Παναθηναϊκός

Το σκεπτικό της απόφασης του Τμήματος Αναστολών του ΣΤΕ, με την οποία μπλοκάρονται οι εργασίες ανέγερσης του εμπορικού κέντρου του Βωβού στον Ελαιώνα, ξεσκέπασε πολλούς. Πολυμετοχικοί και δήμαρχος, παρά το γεγονός ότι η απόφαση υπόδεικνει τον τρόπο για να ξεκινήσουν οι διαδικασίες για το γήπεδο, τάσσονται υπέρ των συμφερόντων του Βωβού. Για τον εφιό πρέπει να διασφαλιστούν τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα και τα φράγκα που θα βάλουν στην τοέπη και όχι η ανέγερση του γηπέδου. Ο κόσμος του Παναθηναϊκού πρέπει να ξεκαθαρίσει ότι είναι άλλο πράγμα το γήπεδο και άλλο τα συμφέροντα των καπιταλιστών που έχουν εμπλακεί στην υπόθεση. Ο τίτλος της στήλης είναι σύνθημα με το οποίο μια ομάδα οπαδών του τριφυλλιού θα κάνει παρέμβαση στη συγκέντρωση για το γήπεδο.

Μετά τη δημοσιοποίηση της απόφασης από το Τμήμα του ΣΤΕ, η συζήτηση για το γήπεδο πέρασε σε μια άλλη διάσταση. Καταρχάς, ξεκαθαρίστηκε και με τον πιο επίσημο τρόπο, ότι είναι άλλο πράγμα η ανέγερση του γηπέδου και άλλο το εμπορικό κέντρο του Βωβού. Στο νόμο για τη «διπλή ανάπτυξη» προβλέπονται τρεις διακριτές δράσεις: ανάπτυξη της Λεωφόρου Αλεξάνδρας και της περιοχής γύρω απ' αυτή, κατασκευή γηπέδου και χώρων πράσινου στον Ελαιώνα και ανέγερση του εμπορικού κέντρου του Βωβού. Με την πρόσφατη απόφαση μπλοκάριστηκε η 3η δράση και σύμφωνα με το σκεπτικό μπορούν να προχωρήσουν οι άλλες δύο. Οι πολυμετοχικοί και ο δήμαρχος έβγαλαν τα παπαγαλάκια τους σε ραδιόφωνα, τηλεόραση και Τύπο και προσπαθούν να μας πείσουν ότι αν προχωρήσουν τις διαδικασίες ανέγερσης θα έχουν να αντιμετωπίσουν διπλό πόλεμο. Θα ανοίξουν δικαστική διαμάχη με το Βωβό, ο οποίος θα ζητήσει ακύρωση της αρχικής συμφωνίας που προβλέπει τη δωρεά της έκτασης στην οποία πρόκειται να χτιστεί το γήπεδο, και ταυτόχρονα θα έρθουν αντιμέτωποι με νέα προσφυγή πολιτών που θα απαιτούν να μην υπάρχει οικονομική επιβάρυνση του Δήμου.

Ας προσπαθήσουμε κα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ταρχάς ν' απαντήσουμε στο επιχείρημα ότι ο Βωβός θα τους πάει στα δικαιοστήρια. Στην απόφαση του ΣΤΕ αναφέρεται στην αρχική συμφωνία για τη «διπλή ανάπτυξη» και κάνει σαφές ότι «τα συμβαλλόμενα μέρη παρατίθονται από το δικαίωμα προσβολής, ακυρώσεως ή διαρρήξεως της παρούσας πράξης για οποιοδήποτε λόγο». Σε απλά ελληνικά, σημαίνει ότι ο Βωβός έπαιξε και έχασε και ότι δεν έχει δικαίωμα να πάρει πίσω τα στρέμματα που έχει δώσει με δωρεά στο Δήμο Αθηναίων. Τώρα, αν θα προσπαθήσει στα δικαιοστήρια να ανατρέψει τη δυσμενή γ' αυτόν κατάσταση, είναι δική του επιλογή. Πάντως, το επιχειρηματικό συμφέροντων. Οι παλιοί αναγνώστες της στήλης θα θυμούνται την κόντρα Σουφλί - Ντόρας για την τοποθεσία που θα γινόταν το γήπεδο. Ο ΥΠΕΧΩΔΕ ήθελε το χώρο του αεροδρομίου στο Ελληνικό, που ανήκει στο υπουργείο του, και η τότε δήμαρχος Αθηναίων τον Ελαιώνα (τον οποίο βάφτισαν στη συνέχεια Βοτανικό), που ήταν εντός των ορίων της Αθήνας. Η Ντόρα κέρδισε και μαζί της όλοι οικογένειας που είχαν «επενδύσει» αγοράζοντας γη στην περιοχή (βλέπε Βωβός). Στη συνέχεια, είχαμε μια αικόνη κόντρα για τον τρόπο που θα κατασκευαστεί το γήπεδο, τους όρους της συμφωνίας, τις εγγυήσεις και τα λοιπά συμπαραφορτώντα, που κατέληξε στην τελική συμφωνία της «διπλής ανάπτυξης» και τις ειδικές ρυθμίσεις που έγιναν νόμος για να διασφαλιστούν επιχειρηματικά συμφέροντα. Σήμερα υπάρχει μια αικόνη κόντρα, η οποία είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει και σε κόντρες εντός του Παναθηναϊκού.

Ο Βγενόπουλος δήλωσε ότι το γήπεδο θα γίνει στον Ελαιώνα αικόμη και αν χρειαστεί να αγοράσει την απαιτούμενη έκταση από το Βωβό και να τη χαρίσει στον Παναθηναϊκό. Μήπως πώσα από τη συγκεκριμένη πρόταση κρύβεται κάτι περισσότερο από την αγάπη του για την ομάδα; Θα κακόπεφτε σε κάποιους να βγάλουν από τη μέση το Βωβό και να αναλάβουν αυτοί το project της ανέγερσης του γηπέδου; Οσοι γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα ξέρουν ότι εδώ και καιρό στο ΣΤΕ έχουν κυριαρχήσει αυτοί που υποστήριζουν την «ανάπτυξη» και όχι αυτοί που επιμένουν στη νομική διάσταση κάθε θέματος

Μετά την απόφαση του ΣΤΕ, με ανακοίνωσή της η ΠΑΕ Παναθηναϊκός έκανε λόγο για επιχειρηματικά συμφέροντα που κρύβονται πίσω από τους «130». Θεωρητικά, όποιος καταγγέλλει

πρέπει να τεκμηριώνει και το περιεχόμενο της καταγγελίας του, αλλά αυτά είναι ψιλά γράμματα. Δεν γνωρίζουμε τα κίνητρα αυτών που προσέφυγαν στο ΣΤΕ και πιθανόν να μην είναι μόνο η διάσωση των κομιοράνων. Από τη στιγμή όμως που η ΠΑΕ Παναθηναϊκός αποφάσισε να συμπαραταχθεί με τα συμφέροντα του Βωβού, δεν δικαιούται να ομιλεί και να κατηγορεί. Επί της ουσίας, η ανέγερση του νέου γηπέδου των πρασίνων ήταν και συνεχίζει να είναι μια μάχη επιχειρηματικών συμφερόντων. Οι παλιοί αναγνώστες της στήλης θα θυμούνται την κόντρα Σουφλί - Ντόρας για την τοποθεσία που θα γινόταν το γήπεδο. Ο ΥΠΕΧΩΔΕ ήθελε το χώρο του αεροδρομίου στο Ελληνικό, που ανήκει στο υπουργείο του, και η τότε δήμαρχος Αθηναίων τον Ελαιώνα (τον οποίο βάφτισαν στη συνέχεια Βοτανικό), που ήταν εντός των ορίων της Αθήνας. Η Ντόρα κέρδισε και μαζί της όλοι οικογένειας που είχαν «επενδύσει» αγοράζοντας γη στην περιοχή (βλέπε Βωβός). Στη συνέχεια, είχαμε μια αικόνη κόντρα για τον τρόπο που θα κατασκευαστεί το γήπεδο, τους όρους της συμφωνίας, τις εγγυήσεις και τα λοιπά συμπαραφορτώντα, που κατέληξε στην τελική συμφωνία της «διπλής ανάπτυξης» και τις ειδικές ρυθμίσεις που έγιναν νόμος για να διασφαλιστούν επιχειρηματικά συμφέροντα. Σήμερα υπάρχει μια αικόνη κόντρα, η οποία είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει και σε κόντρες εντός του Παναθηναϊκού.

Μπορεί κάποιος να κατηγορήσει τη στήλη για συνομιλολογία, όμως θα καταθέσουμε τον προβληματισμό μας. Η προσφυγή των «130» έδωσε τη δυνατότητα στους καπιταλιστές που είχαν ηττηθεί παλιότερα να ξαναπροσπαθήσουν και να διεκδικήσουν πάλι να αναλάβουν αυτοί την υλοποίηση του έργου. Ας μη ξεχνάμε ότι ο Βγενόπουλος, την εποχή που συζητιόταν το θέμα, δεν είχε πάρε-δώσε με την ΠΑΕ Παναθηναϊκός και ότι είχε υποβάλει πρόταση για να πάρει το όνομα του γηπέδου (Marfin Arena), συνεπώς δεν θα ήταν άσχημο για τον εν λόγω καπιταλιστή να αλλάξουν τα δεδομένα και να πάμε σε ένα νέο σχέδιο για την περιοχή. Ανεξάρτητα όμως από την κατάληξη των επιχειρηματικών συγκρούσεων, ο κόσμος του Παναθηναϊκού δεν θα πρέπει να μπει κάτω από επιχειρηματικές σημαίες ευκαιρίας και να βγει στους δρόμους διεκδικώντας λύσεις που θα γεμίσουν φράγκα τις τοπεις κάποιου καπιταλιστή. Μία είναι η απαίτηση μας: Εδώ και τώρα να γίνει γήπεδο. Τον τρόπο να τον βρουν οι πολυμετοχικοί.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΑΛΜΠΕΡΤΙΝΑ ΚΑΡΙ Η οργή

Δράμα που διαδραματίζεται στην απεραντοσύνη της αργεντίνικης πάρμπας. Οι ήρωες, μέλη δυο αγροτικών οικογενειών που επιβιώνουν σ' αυτό το μοναχικό τοπίο, μαθαίνουν από τη μια να συνυπάρχουν και από την άλλη να ζουν παρέα με πρωτογενή, ζωάδη ένστικτα που αναπόφευκτα οδηγούν σε ακραίες καταστάσεις.

Η σκηνοθετίδα δεν είναι μακριά στην περιγραφή της από φαινόμενα που σήγουρα απαντώνται σε απομονωμένες κοινότητες, όπου οι επιλογές είναι λίγες, τα πάθη πιο έντονα και η ζωή πιο μονότονη αλλά και άγρια. Όμως, αυτές οι περιγραφές είναι στην κυριολεξία χωρίς νόημα, όταν μένουν στις κτηνώδεις λειτουργίες του ανθρώπου, αφαιρώντας απ' αυτές την υπόλοιπη ανθρώπινη δραστηριότητα που τον διαφοροποιεί από τη ζωάδη, ζωτική πλευρά του. Οσο κι αν το σύστημα που ζούμε αναγκάζει πολλούς ανθρώπους να ταυτίζονται μ' έναν ολοκληρωτικό αγώνα επιβίωσης και να ζουν

πίσω από τον πολιτισμό, δεν παύουν να χαίρονται το φως, τον αέρα, τη φύση, να έχουν αισθήματα.

Δυστυχώς, η φιλόδοξη εικαστικά προσπάθεια της Αλμπερτίνα Κάρι να σκιαγραφήσει τη σκληρότητα των απομονωμένων χωρικών της έχει μεν κάποιο ενδιαφέρον, πέφτει όμως στο κενό καθώς στερείται οποιουδήποτε στόχου, καταλήγοντας σε μια ναρκισσιστική προσπάθεια άνευ σημασίας.

■ ΑΝΜΑΡΙ ΤΖΑΣΙΡ

Το αλάτι αυτής της γης

Αν αυτή η ταινία γυριζόταν φέτος, σήμερα θα ήταν μια κατάβαση στην κολοσσή. Γιαρίστηκε όμως πέρυσι και είναι από τύπωση της πρόσφατης πραγματικότητας στην Παλαιστίνη: ένα οδοιπορικό δηλαδή στη μιζέρια, την αβεβαιότητα, τη βία και τις απαγορεύσεις που χαρακτηρίζουν την καθημερινότητα μιας κατεχόμενης χώρας. Κάτω από τις συνθήκες αυτές (τα γυρίσματα έγιναν στη Δυτική Οχθή και το Ιοραΐλ), η πραγματοποίηση μιας παλαιστινιακής ταινί

Νάτη και η πρώτη απόφαση για τα «κολλέγια»

Απελευθερώθηκε εφοπληστής

Επιμένουμε: όπλα, τρόφιμα, φάρμακα στη Γάζα

**(Ξανά) Αγ. Παντελεήμονας: ΜΑΤ, Χρυσή Αυγή
όλα τα μινόπτανα δουλεύουνε μαζί**

◆ Η Χρυσή Σφαίρα απονέμεται στον... Διαμαντή.

◆ Εκατόν πέντε και πέντε στο... άπειρο.

◆ Απέχησε η γνωστή ταινία «Βαρέα και Ανθυγεινό»: κάνοντας άμεση σύνδεση του «τιτοϊσμού» με τη χούντα στην Ελλάδα ο σκηνοθέτης –και διευθυντής του Φεστιβάλ Μικρών Ταινιών Δράμας– φαίνεται ότι «αγνοεί» μερικά πράγματα. Εξάλλου ο συγγραφέας Μπράνιμιρ Στεπεπάνοβιτς - στο βιβλίο ISKUPLJENJE, «η απολύτρωση», του οποίου στηρίζεται η ταινία, δε χαρακτηρίζεται από «γενικά κι αόριστα συναισθήματα».

◆ Τι έγινε, ρε παιδιά, ο μπάτσος Διαμαντής; Ούτε φωνή, ούτε ακρόαση...

◆ Αριστοφανική η περιγραφή του Επαναστατικού Αγώνα για τη μη-αντιδραση των μπατσοΜΑΤάδων στην επίθεσή του: «χέσαιτο γαρ ει μαχέσαιτο».

◆ «...εκεί που ένας ακόμα γυμνασιάρχης ετοιμάζεται να φωνάξει Ζήτω το έθνος, εμπρός, λοιπόν, καλοί μου φίλοι, πιάστε τ' αρχιδια σας, αφήστε τους νόμους...» (Θανάσης Τριαρίδης, «Τα γάργαρα τεχνάσματα/ ένα τετράδιο με μελανιές». Το απόστασμα στο περιοδικό «μάγμα», τ. 2, Μάης 2008).

◆ «Η επικοινωνία του Λευκού Οίκου μέσω των νέων μέσων θα είναι προσηλωμέ-

νη στη διαφάνεια, την επικοινωνία και τη συμμετοχή» (Μέισον Φιλίπης, διευθυντής της ιστοσελίδας του Λευκού Οίκου). Αυτά λοιπόν, ονειρεύονται και οι λιγούρηδες «ομπαματικοί» ανά τον κόσμο. Ένα «νοικοκύρεμα» στα οίκου τους...

◆ Ελέω θεού πρόσεδρος ο δικτάτορας Αμπτάς (με τον οποίο ευχαρίστως συνδιαλέγονται πολλοί...).

◆ Κόβονται οι αναρρωτικές άδειες των δημοσίων υπαλλήλων στην Ιταλία. Ούτε για κλάσιμο πλέον...

◆ Σωστά το «ΖΑΠ-ΖΑΠ!» της Ελευθεροτυπίας λέει ότι η προστακτική είναι «επίτρεψε» και όχι «επέτρεψε». Αν δει όμως στο ίδιο φύλλο της εφημερίδας (20-1-09) στη σελίδα 6 υπάρχει ένα «...στην Ελλάδα που παραμένει ανενεργής» και βγάζει μάτι... (τα εν οίκω, εν δήμῳ...).

◆ «Θα καλοπεράσουν» είπε ο Σαχίνης του Περισσού αναφερόμενος στους αξιωματικούς του ΝΑΤΟ το στρατηγείο του οποίου θα (;) λειτουργήσει στις εγκαταστάσεις του Γ' Σώματος Στρατού. Δηλαδή, τι θα κάνουν οι του Περισσού; Θα φωνάξουν πιο δυνατά για να φοβηθούν τα ρεμάλια του ΝΑΤΟ; Μικρή σημείωση: ο Σαχίνης θελήσε να «πην πει» στον Μπουτάρη προκαλώντας τον να δηλώσει αν είναι «υπέρ ή κατά» του ΝΑ-

ΤΟ. Άλλησι, όταν ο Μπουτάρης ήταν στην παράταξη του Περισσού –«συνεργαζόμενος»– τον ρώτησαν άραγε...

◆ Από «αριστερό» και «φριλικά» την βγήκε στον Περισσό στο cheap.

◆ Φτου, φτου, φτου στον εμφύλιο. Φτου, κακά! λέει η κυρία Πέπη Ρηγοπούλου στις «Εν-στάσεις» της Ελευθεροτυπίας (20-1-09). Προσοχή στο μέλλον! (Το μέλλον φυγείν αδύνατον, κυρία...)

◆ Διαβάστε τη συνέντευξη του Νώντα: μόλις λίγες μέρες (και νύχτες) πριν την εξέγερση του Δεκέμβρη (το τέλειο ξεβράκωμα). ◆ Πόσα φράγκα πήραν οι καλλιτέχνες που «οικειοθελώσ» προσήλθαν στο show του Ομπάμα; (Even you, Boss).

◆ «Κι αυτά τα πλουσιόπαιδα προκαλούν κάποιον που έχει χτυπήσει δωδεκάωρη βάρδια (κάνοντας τι ακριβώς; άλλη συζήτηση!) κι είναι κουρασμένος, κατάκοπος, όπως κι εσύ εργάτη κι εργάτρια. Δε θα τον πυροβολούσες κι εσύ?» (σχολιασμός του Γ. Κοροπούλη του «διηγήματος» στο Ριζοσπάστη της 28-12-08 – από τη «Βιβλιοθήκη» της Ελευθεροτυπίας, 16-1-09). Ταμά!

◆ Πώς λέγεται αυτή η δημοσιογράφος-δημοσιογράφος της Ελευθεροτυπίας στην «Άλλη όψη»; Τζίπι Λιβ-

νι, νομίζω. (Βλέπε και φύλλο εφημερίδας 16-1-09, «Η άλλη όψη» –όντως – σελ. 30). (Τα αυγά είναι φτηνά καθώς και τα γιαούρτια).

◆ Γίνεται, ωρέ, σοσιαλισμός και εξουσία των εργατικών συμβούλων άνευ οπλών; (Για τη στάση του ΕΕΚ στο θέμα του ένοπλου).

◆ Μέμφεται εκδότη τοπικής εφημερίδας μέσω της δικιής της έκδοσης –Δημοτική Αναγέννηση, Νοέμβρης 2008– για το θέμα των «αφρωτικών» η δημοτική παράταξη του Περισσού στους Αγίους Αναργύρους. Μάλιστα. Υποκρισία φαρισαίων. Κάνουν πως δεν ζέρουν ότι ο συγκεκριμένος εφημερίδας κάνει κανονικές μπτίζνες με την Τυποεκδοτική (τυπώνει ετήσιο οδηγό σε 12.000 φύλλα). Αυτό, βεβαία, ΔΕΝ τους ενοχλεί.

◆ «...στα 1985, όταν ο Μ. Κουτσόγιωργας έγινε υπουργός Εσωτερικών στην τότε πασοκοκή κυβέρνηση, οπότε έγινε και προϊστάμενος της ΚΥΠ, έκανε "δώρο" στο ΚΚΕ το όνομα ενός στελέχους των μυστικών υπηρεσιών που βρισκόταν στα "όργανα" του. Το χτύπημα πρέπει να ήταν πολύ άσχημο: ο Κυπατζής δεν ήταν καν ένα απλό μεσαίο στέλεχος: ήταν μέλος της Κεντρικής Επιτροπής!» («Sarajevo», Γενάρης 2009).

Βασίλης

◆ Ο αγώνας συνεχίζεται, ούτε βήμα πίσω! Συγκέντρωση 19/1 Σπόρτινγκ (ΣΥΡΙΖΑ)

Θα ξεπεράσουμε με ένα χαμόγελο το συμβολισμό των κόκκινων πάνινων παπούστισών που συνεχίζουν τον –μονοχρικό (;) πάντα ρομαντικού και κατατρεγμένοι οι ανανεωτές– δρόμο του αγώνα. Σε κάποιους εκεί μέσα ίσως να αφέσει περισσότερο ο συμβολισμός της «αρβύλας» (αντάρτικο κλπ.), αλλά τι να κάνουμε, ας όψεται ο άπιμος ο κοινοβουλευτισμός και η ενότητα της Αριστεράς. Άλλωστε, όταν με το καλό (;) τελειώσει ο ειρηνικός κοινοβουλευτικός δρόμος, όλο το κίνημα, με επικεφαλής την καθοδήγησή του, θα βγάλει τα κόκκινα πάνινα παπούστισώκια, θα αναλάβει οπλα και παλάσκες και θα φορέσει επιτέλους τις αρβύλες του. Σκεφτείτε λίγο, παρακαλώ, τα στελέχη του Συναπτισμού στο βουνό με στολές εκστρατείας. Θαύμα. Το σύνθημα, όμως, ολίγον ομοντικό, δε νομίζετε; Γιατί να μη λέει π.χ. «συνεχίζουμε με μεγαλύτερη ορμή» –λέμε τώρα– με μεγαλύτερο πάθος –ξαναλέμε τώρα– στο δρόμο του αγώνα; Για να λέμε όμως και του Συναπτισμού το δίκιο, το δυνατό σημείο της αφίσας δεν είναι ούτε τα κόκκινα πάνινα παπούτσια ούτε η μοναδιά του περιπατητή –συγνώμη, του αγωνιστή– ούτε το σύνθημα σε σχέση με την πορεία του Σύριζα. Είναι που θέτει ένα εξαιρετικά δύσκολο και πολύπλοκο κουίζ σε όσους την προεξέδουν. Πού βρίσκεται δηλαδή η διαχωριστική γραμμή του πάνω και τού μπρος, για τον Σύριζα και τις συνιστώσες του; Πού λέτε; Ναι, έχετε πολύ καλύτερα και πολύ σοβαρότερα θέματα να ασχοληθείτε.

◆ Πρόεδρε, η νεολαία σε καλωσορίζει στην πιο γερασμένη περιοχή της Ευρώπης (Ν. ΠΑΣΟΚ Τρικάλων)

Ο, τι και να κάνει όμως ο Συναπτισμός και οι συνιστώσες του, στη γελοιότητα δεν μπορεί να το νικήσει το ΠΑΣΟΚ. Αρα, εκείνες οι χαρούμενες και θριαμβευτικές δηλώσεις του Αλέκου περί τέλους του δικομματισμού, περί μιας νέας –κοινοβουλευτικής πάντα– εποχής, μάλλον κινδυνεύουν να γίνουν γαργάρα. Α ναι, για τη νεολαία ΠΑΣΟΚ και τον Γιωργάκη είναι το σύνθημα. Και τι να πούμε εμείς τώρα; Τα λέει όλα ο λαός: «Ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται». Ακόμα χειρότερα. Ο πνιγμένος μέχρι και από τον Γιωργάκη πιάνεται. Από τον Γιωργάκη που έχει βάλει το χεράκι του να πνιγεί η φτωχή αγροτιά. Ρε μάγκες, δεν πάτε καλύτερα στα μπλόκα; Από τον Γιωργάκη περιμένετε; Ντροπή.

◆ Ούτε με προβοκάτορες ούτε με τρομονόμους θα μας διώξουν από τους δρόμους (ΚΟΕ)

Με αυτό το σύνθημα στο πανό της κατήλθε η ΚΟΕ την Κυριακή 18/1 στη συγκέντρωση της Λάρισας για τους συλληφθέντες του Δεκέμβρη!!! Δεν έρουμε αν ο Βριζοσπάστης έγραψε κάποιο σχόλιο. Άλλα το ΚΚΕ θα είχε κάθε λόγο να διαμαρτύρεται προς την ΚΟΕ, ότι του κλέβει τα συνθήματα. Βέβαια, η ΚΟΕ εννοεί, όταν λέει για προβοκάτορες, τους ασφαλίτες που παρεισφρύουν στις πορείες, είτε με κουκούλες είτε χωρίς κουκούλες. Σωστά. Και το ΚΚΕ, όταν τα 'χωνε στην κατάληψη του Πολυτεχνείου, για τους 300 προβοκάτορες του Ρουφογάλη μιλούσε στην Πανοπουδαστική Νο 8. Καμιά διαφορά.

◆ Οχι όπλα για το Ισραήλ. Εδώ τώρα από τη Γάζα. 17/1 Σύντομα (Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ, κλπ.)

◆ Σπις τράπεζες λεφτά στη νεολαία σφαίρες. Να πέσει η κυβέρνηση των δολοφόνων. Η Αντικαπιταλιστική Αριστερά μπροστά στην κρίση και την εξέγερση Συγκέντρωση- Συζήτηση για την κοινή παρέμβαση και δράση. 31/1 Σπόρτινγκ (ΜΕ

Ησυμμετοχή χιλιάδων αγροτών στα μπλόκα από την περασμένη Δευτέρα ξάφνιασε και συνάφια τρόμαξε την κυβέρνηση της ΝΔ. Γ' αυτό και δεν περίμενε να περάσει αυτή η βθομάδα για να εξαγγελεί τα μέτρα-ψήφουλα προκειμένου να διευκολυνθούν οι γαλάζιοι αγροτοσυνδικαλιστές στο μανιπουλάρισμα των αγροτών με στόχο την αποκλιμάκωση των κινητοποιήσεων.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν υπάρχουν τα δεδομένα προκειμένου να εκτιμήσουμε αν οι γαλάζιοι αγροτοσυνδικαλιστές και οι εκπρόσωποι των Ενώσεων Νέων Αγροτών (ΕΝΑ), που παίρ-

■ 500 εκατ. στους αγρότες, 28 δισ. στους τραπεζίτες

Με ψίχουλα προσπαθούν να κοροϊδέψουν τους αγρότες

νουν μέρος σ' αυτές τις κινητοποιήσεις και προσπαθούν να τους βάλουν τη σφραγίδα τους, θα επιχειρήσουν άμεσα την αποκλιμάκωση των κινητοποιήσεων και κατά πάσο θα πετύχουν το στόχο τους. Τις επόμενες μέρες θα είμαστε σε θέση να αποτιμήσουμε και άλλες πλευρές αυτού του κινήματος, όπως για παράδειγμα αν οι φτωχοί αγρότες των μπλόκων, που πατρονάρονται από τους γαλάζιους σγροπαπτέρες και τους εκπροσώπους των ΕΝΑ, τους έπερασουν και τρίψουν στη μούρη του Σ. Χατζηγάκη το πακέτο των 500 εκατ. ευρώ, συνεχίζοντας τον αγώνα τους και διεκδικώντας ουσιαστικές παραχωρήσεις από την κυβέρνηση.

Πρέπει να επισημάνουμε, χωρίς αυτό να αποτελεί το κύριο σημείο διαφωνίας μας, ότι ο Σ. Χατζηγάκης, μολονότι ρωτήθηκε, δεν απάντησε πώς θα μεθοδευτεί η καταβολή των 425 εκατ. ευρώ από τον ΕΛΓΑ. Θα δοθεί, για παράδειγμα, ως απάλεια κεφαλαίου; Απ' όσα γνωρίζουμε, μέχρι την Τετάρτη που ψηφίστηκε μια νέα διάταξη για τον ΕΛΓΑ, αυτός δεν αποζημιώνει τους αγρότες για απώλεια παραγωγής. Μόνο η ΠΣΕΑ αποζημιώνει απώλεια παραγωγής λόγω καταστροφής του φυτικού και ζωικού κεφαλαίου, που όμως δεν ισχύει στην περίπτωση των δημητριακών και του σύστορου βαμβακιού, που ανήκουν στην κατηγορία των μονοετών καλλιεργειών. Και εάν ισχυε, θα απαιτούνταν χρόνος για να αποζημιωθούν οι αγρότες. Αν

αυτά ισχύουν ακόμη, δεν θα απαιτηθεί ένα χρονικό διάστημα για να πάρουν αυτά έστω τα ψίχουλα οι αγρότες; Γιατί δεν βγαίνει η κυβέρνηση να το πει καθαρά στους αγρότες για να κάνουν κι αυτοί το κουμάντο τους;

Ποιες είναι οι αιτίες που γένησαν αυτό το μαζικό κίνημα των αγροτών, που είχαμε να δούμε εδώ και χρόνια; Δεν είναι η πρώτη φορά που αναφερόμαστε στις αιτίες κατρακυλίσματος των τιμών των αγροτικών προϊόντων-εμπορευμάτων, τόσο στις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου (όπου η παραγωγή αγροτικών προϊόντων-πρώτων υλών για τη βιομηχανική παραγωγή αποτελεί μια από τις κύριες δραστηριότητες) όσο και στις χώρες της ΕΕ που έχουν και αγροτική παραγωγή. Είναι χρήσιμο να επανέλθουμε, γιατί η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί να εμφανίσει το κατρακυλίσμα των τιμών των αγροτικών προϊόντων κατά το 2008 ως συγκυριακό φαινόμενο.

Οι κυβερνήσεις των χωρών της ΕΕ, που λειτουργούν για την εξυπηρέτηση του κεφαλαίου, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80 με τις πολιτικές τους φρόντιζαν για την παραμονή στις περιφέρειές τους ενός τμήματος αγροτοεργατών, προκειμένου να έχουν παράλληλη δραστηριότητα στο χωράφι και στο εργοστάσιο. Για να το πετύχουν αυτό, εκτός των άλλων, κρατούσαν συνδεδεμένη την κοινοτική ενίσχυση με την παραγωγή των αγροτι-

οφειλόμενη στις μειωμένες παραγωγές και κατά συνέπεια εξαγωγές σιτοπαραγωγικών χωρών όπως η Ουκρανία, που είχαν οδηγήσει στην πρόσκαιρη άνοδο των διεθνών τιμών που απολάμβαναν οι αγρότες. Συγκυριακή ήταν η μείωση της παραγόμενης παραγωγής δημητριακών και συγκυριακό ήταν το «τοίμπημα» των τιμών παραγωγού στα δημητριακά το 2007. Ας μην παγιδεύονται, λοιπόν, οι φτωχοί αγρότες από τις συγκυριακές εξελίξεις και ας βάλουν καλά στο μυαλό τους, ότι η κύρια τάση στις τιμές παραγωγού των αγροτικών προϊόντων (που παράγονται στις χώρες της ΕΕ) θα είναι η διατήρησή τους σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα. Αυτό επιβάλλει το συμφέρον του μεγάλου κεφαλαίου των ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ και ιδιαίτερα της Γαλλίας και της Γερμανίας, που συνίγει διάπλατα τις αγορές της ΕΕ στα αγροτικά προϊόντα των κρατών του λεγόμενου τρίτου κόσμου, προκειμένου να διεισδύσει στις αγορές τους με βιομηχανικά εμπορεύματα και κεφαλαία και να πάρει όλες τις κρατικές παραγγελίες τους.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Θα ξεπέρασει η φτωχή αγροτική, για πρώτη φορά, τους γαλάζιους αγροτοπατέρες και τους πλούσιους νέους αγρότες, που προσπαθούν με τις Ενώσεις Νέων Αγροτών να πάρουν την θέση των παλιών αγροπατέρων και να ηγηθούν του αγροτικού κινήματος, συνεχίζοντας τον αγώνα για πραγματικές αυξήσεις και για κατάργηση της ΚΑΠ;

Κοινωνικός μυθριδατισμός

«Το ΚΚΕ διαφωνεί ριζικά με τον ΠΟΕ, την ΚΑΠ και τους αγροτική πολιτική των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ (...) Μαζί με όλους τους μικρομεσαίους αγρότες παλεύει για: (ακολουθεί κατάλογος 13 αιτημάτων) Όλα τα παραπάνω αιτήματα που μπορούν να ανακουφίσουν τους μικρομεσαίους αγρότες αλλά δεν μπορούν να εξασφαλίσουν την επιβίωσή τους δε φαίνονται ρεαλιστικά όταν στο πολιτικό σκηνικό κυριαρχεί ο δικομματισμός. Γ' αυτό οι αγώνες της μικρομεσαίας αγροτικάς ακόμα και για τα άμεσα αιτήματα της θα είναι πιο αποτελεσματικοί αν συμβάλλουν στη δραστική αποδυνάμωση του δικομματισμού και στην ενίσχυση του ΚΚΕ» (Ριζοσπάστης, 4.9.2007).

Το παραπάνω απόστασμα περιγράφει με χαρακτηριστικό τρόπο μια ορισμένη πολιτική αντίληψη ότι κάθε κοινωνικός αγώνας, ακόμα και αγώνες για μερικά αιτήματα, είναι καταδικασμένος σε αποτυχία, αν δεν αναχθεί στο κοινοβουλευτικό επίπεδο. Αν, δηλαδή, αυτοί που αγωνίζονται δεν φροντίσουν να επιλέξουν ένα κοινοβουλευτικό κόμμα για να επενδύσουν σ' αυτό μέσω της ψήφου τους. Οι κοινωνικοί αγώνες θεωρούνται απλώς ένα στοιχείο διαμόρφωσης των κοινοβουλευτικών συσχετισμών. Ενα πρόδρομο στοιχείο, που δεν μπορεί να οδηγήσει πουθενά, αν δεν στεφθεί με κοινοβουλευτικές αλλαγές.

Οταν αυτή την πολιτική αντίληψη τη διατρανώνει ο Περισσός, ένα κόμμα που δεν διεκδικεί την εξουσία, φανταστείτε τι ισχύει για τα δύο κόμματα εξουσίας, τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Δείτε τι λέει σήμερα το ΠΑΣΟΚ στους αγρότες: Οχι μπλόκα, μην αποκλείετε την εθνική οδό, αγωνιστείτε να φύγει η κυβέρνηση, αυτή είναι η λύση. Τα ίδια έλεγε η ΝΔ, όταν ήταν στην αντιπολίτευση. Κάπως έτσι έγιναν γαλάζιοι όλοι οι αγροτικοί νομοί στο γνωστό χάρτη της βραδιάς των εκλογών. Κάπως έτσι φιλοδοξεί το ΠΑΣΟΚ να πρασινίσει ο χάρτης την επόμενη φορά.

Η αντίληψη της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, που καλλιεργείται απ' όλο το αστικό φάσμα, οδηγεί σ' έναν κοινωνικό μυθριδατισμό. Ο εργαζόμενος, ο φτωχός αγρότης, ο νέος δεν εμπνέεται από τα αστικά κόμματα. Δεν πιστεύει ότι θ' αλλάξει ριζικά η ζωή του αν ψηφίσει το ένα ή το άλλο, ειδικά από τα κόμματα εξουσίας. Το «όλοι ίδιοι είναι» ακούγεται όλο και πιο συχνά, όλο και πιο πλατιά. Την ίδια στιγμή, όμως, αυτοί οι ίδιοι που δεν πιστεύουν στα αστικά κόμματα και επιλέγουν απλώς το κατά την κρίση τους «μικρότερο κακό» καταπίνουν το δηλητήριο της αναποτελεσματικότητας των αγώνων και συνηθίζουν στην ιδέα ότι «δε βγαίνει τίποτα». Χάνουν έτσι την ίδια την αυτοεκτίμησή τους, την εμπιστοσύνη στις δικές τους δυνάμεις, στη δύναμη της συλλογικότητας. Ακόμα και όταν βγαίνουν στο δρόμο, είτε το κάνουν με κρύα καρδιά είτε χωρίς το απαιτούμενο πάθος. Θα συμφωνήσετε ότι αλλιώς αγωνίζεσαι όταν πιστεύεις ότι θα νικήσεις κι αλλιώς όταν θεωρείς πως κάποια στιγμή θα κάνεις πίσω και το κέρδος σου θα είναι απλώς η πολιτική πίεση που θα οδηγήσει κάποια στιγμή να σου πετάξουν και σένα κάποιο ψίχουλο.

Υπάρχει αντίδοτο στο δηλητήριο με το οποίο ποτίζεται το κοινωνικό σώμα: Νομίζουμε πως μόνο οι ίδιοι οι αγώνες είναι το αντίδοτο. Δείτε πόση αυτοπεποίθηση απέκτησαν οι Παλαιστίνιοι της Γάζας, που κατάφεραν να αποκρύψουν τους Σιωνιστές, παρά το τεράστιο κόστος που πλήρωσαν σε ζωές και καταστροφές. Τώρα πια δεν μπορούν να τους γονατίσουν. Μέσα στους ίδιους τους αγώνες θ' αρχίσει να αναπτύσσεται και πάλι η ελπίδα, η πίστη στη συλλογικότητα, η ιδέα της αντίστασης έξω από τα όρια της αστικής νομιμότητας. Εκεί θα μπολιαστεί και η συνείδηση της ανατροπής.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλογ 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ